

Paweł Zakrzewski Adobe Flash

i ActionScript 3.0 Interaktywne projekty od podstaw

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiejkolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Michał Mrowiec

Projekt okładki: Anna Mitka

Wydawnictwo HELION ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63 e-mail: helion@helion.pl WWW: http://helion.pl (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku! Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres http://helion.pl/user/opinie?flcs5i Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-246-3865-9

Copyright © Helion 2012

Printed in Poland.

Kup książkę

- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

Wstęp	9
Rozdział 1. Środowisko prący Adobe Flash CS6	11
Preferencje programu Adobe Flash	11
Rozpoznawanie kształtów i linii	11
Wielkość wyświetlania kodu ActionScript	12
Ekran programu Adobe Flash	13
Tworzenie nowego dokumentu	14
Okno Stage	16
Wymagania techniczne — określamy wymaganą wersję wtyczki Flash Player	19
Centrum dowodzenia, czyli panel Properties	22
Biblioteka zasobów, czyli panel Library	23
Zarządzanie animacjami — panel Timeline i Motion Editor	24
Elementy wektorowe	25
Tworzymy proste kształty wektorowe	26
Praca z kolorem	32
Edycja ścieżek i obiektów wektorowych	36
Praca z grafiką bitmapową	
Import zdjęć i innych grafik bitmapowych	
Import serii	
Formaty graficzne wykorzystywane w programie Flash	40
Optymalizacja plików graficznych w programie Flash	40
Praca z tekstem	44
Wprowadzanie tekstów	44
Wykorzystujemy mechanizm Obsługi tekstu typu TLF Text	46
Praca z tekstem typu Classic Text	49
Zamiana tekstu na krzywe	53
Poznajemy Symbole	53
Tryb edycji symbolu	57
Właściwości symboli	57
Wykorzystanie filtrów	59
Tworzenie przycisków	59

Budujemy animacje	61
Słowniczek przydatnych wyrażeń	61
Rodzaje animacji	62
Rozdział 2. Budujemy banery	69
Baner reklamowy typu Box śródtekstowy z przekierowaniem do wybranej strony	
Właściwości dokumentu	70
Dodajemy elementy	71
Tworzymy animacje	72
Dodajemy elementy statyczne	80
Dodajemy przycisk i kod ActionScript	85
Optymalizacja i testowanie	
Baner rozwijany typu Expand double billboard	93
Konfiguracja dokumentu	94
Dodajemy elementy graficzne i teksty	95
Tworzymy drugą, statyczną odsłonę reklamy	
Tworzymy reklamę typu Top Layer	116
Ustawienia dokumentu i tworzenie tła gradientowego	117
Dodajemy pozostałe elementy reklamy	119
Wykorzystanie maski do tworzenia animacji	120
A może tak ActionScript 3.0?	131
Podsumowanie	133
Rozdział 3. Tworzymy pierwsze projekty interaktywne	135
Interaktywny baner typu Wirtualna Polska	135
Tworzymy ogólny wygląd reklamy	137
Tworzymy strukturę nawigacyjną	141
Tworzymy przyciski i dodajemy ActionScript	148
Prosta strona internetowa lub prezentacja — szybka wizytówka	167
Konfiguracja prezentacji	168
Projektujemy wygląd prezentacji	169
Dodajemy system nawigacji	181
Budujemy ekrany prezentacji	
Dodajemy ActionScript	194
Ostatni szlif — dodajemy efekty i animacje	199
Rozdział 4. Poznajemy podstawy ActionScript 3.0 oraz najprostsze komponenty	/219
ActionScript 3.0 — pierwsze spojrzenie	219
Poznajemy obiekty	220
Klasy	222
Tworzymy instancje za pomocą kodu ActionScript	225

4

Zdarzenie (Event)	227
Obiekty i zdarzenia	227
Nasłuchiwanie zdarzeń	228
Metody (funkcje)	230
Zmienna (Variable)	233
Właściwości obiektów i zarządzanie właściwościami	234
Wykorzystujemy ActionScript 3.0	236
Ładowanie zewnętrznych tekstów	236
Ładowanie zewnętrznych plików SWF oraz zdjęć przy użyciu komponentów	247
Ładowanie zewnętrznych filmów wideo	256
Rozdział 5. Galerie i panoramy	259
Najprostsza galeria na bazie obiektu MovieClip	
Sekwencja zdjęć	
Nawigacja ActionScript	271
Pierwsze panoramy	
Przygotowanie zdjęć	274
Tworzymy panoramę na bazie serii zdjęć	274
Dodajemy kod sterujący	
Panorama na bazie pojedynczego obrazu	291
Tworzymy wygląd projektu	291
Prosta galeria z miniaturkami	295
Dodajemy kod ActionScript do systemu nawigacji	
Galeria z miniaturkami zdjęć	
Projektujemy galerię	
Tworzymy niewidoczne przyciski typu Leniwiec	
Dodajemy ActionScript	
Proste galerie z użyciem komponentów	324
Wykorzystujemy ComboBox i MovieClip do budowy prostej galerii	
Konfigurujemy komponent ComboBox	
Galeria na bazie komponentów List i DataGrid	
Prosta galeria z użyciem zewnętrznych plików graficznych	336
Dynamiczna galeria zdjęć z miniaturkami	345
Rozdział 6. Tworzenie animacji za pomocą ActionScript	353
Animacje z użyciem zdarzenia ENTER_FRAME	354
Animacja ze zmianą kierunku	
Własny animowany kursor myszki	
Klasyczna animowana panorama	
Animacja banera nagłówkowego	

Wykorzystanie klas do prostych animacji	
Tworzenie animacji z wykorzystaniem klasy Tween	
Wykorzystujemy metody i zdarzenia klasy Tween	
Wykorzystanie klas Photo, Iris, PixelDissolve, Wipe, Fly, Sqeeze, Zoom	
oraz TransitionManager	
Animacje za pomocą klasy TweenLite, TweenMax, TweenNano	400
Sposoby użycia klasy TweenLite	401
Rozdział 7. ActionScript 3.0 — głębsze spojrzenie	419
Przechwytywanie zdarzeń	419
Nasłuchiwanie zdarzeń w praktyce	423
Menu à la Mac OS	427
Budujemy symbole — przyciski	428
Dodajemy ActionScript	431
Wprowadzanie obiektów z biblioteki na scenę za pomocą kodu ActionScript	438
Przygotowanie klasy	439
Dodajemy tło oraz pojedynczy obiekt na scenę	444
Wprowadzamy symbole na scenę	446
Losowe rozmieszczanie obiektów na scenie	
Dodajemy animację	453
Pętla for	455
Poznajemy tablice	460
Instrukcje warunkowe	463
Wykorzystanie instrukcji if/else — głębsze spojrzenie	463
Zablokowany dostęp do prezentacji (wejście na hasło)	464
Galerie zdjęć wyświetlane w pętli	472
Zmodyfikowana galeria zdjęć z wykorzystaniem symbolu MovieClip	472
Instrukcja warunkowa switch()	475
Sterowanie obiektem za pomocą klawiatury	476
Dodajemy podstawowe elementy graficzne	476
Dodajemy nasłuchiwanie wciśniętych klawiszy	476
Budujemy pola tekstowe za pomocą kodu ActionScript	480
Formatowanie tekstów	
Dodajemy pasek przewijania do tekstu	
Przeciąganie obiektów na scenie	492
Rozdział 8. Budujemy gry i interaktywne zabawki	503
Flashowe rysowanie	503
Tworzymy interfejs graficzny	504
Rysowanie za pomocą kodu ActionScript	505
Wykorzystujemy komponenty	514

A może zdrapka?	
Zdrapka z użyciem wypełnienia bitmapowego	
Budujemy nową bitmapę	
Dziecięca kolorowanka	
Przygotowanie grafiki do kolorowania	
Dodajemy ActionScript do kolorowanki	
Prosta gra typu ping-pong	
Budujemy ekran do gry	
Animujemy piłeczkę	
Dodajemy rakietkę użytkownika	
Odbijanie piłeczki	
Dodajemy śledzenie wyniku i zakończenie gry	
Rozdział 9. Interaktywne projekty	575
Galeria typu rozrzucone pocztówki	
Przygotowanie symboli (pocztówek) na scenie	
Dodajemy przeciąganie obiektów na scenie	
Zegary cyfrowe i analogowe	
Budujemy zegar cyfrowy	
Wykorzystanie obiektu Date	607
Wykorzystanie klasy Timer	610
Wyświetlanie daty	615
Budujemy zegar analogowy	
Odliczanie czasu do konkretnej daty	
Dobieranie kolorów	640
Zasady przygotowania grafiki	641
Dodajemy kontrolki sterujące	
Formularz wysyłania wiadomości e-mail	656
Skrypt PHP	
Dodajemy elementy formularza	
Obsługa formularza za pomocą ActionScript	
Rozdział 10. A może XML?	669
XML — wygodne źródło danych	
XML a ActionScript	
Tworzymy instancję klasy XML	
Filtrowanie danych XML	
XML i komponenty	
Wykorzystujemy komponent TileList i dane XML	
Galeria z opisem zdjęć	
Dodajemy i konfigurujemy komponenty	
Ładujemy zewnętrzny plik XML	
Wyświetlamy miniaturki	

Skorowidz	
Dodajemy ActionScript	744
Przygotowanie pliku XML oraz utworów muzycznych	743
Przygotowanie elementów graficznych — interfejs	741
Budujemy odtwarzacz plików MP3	740
Budujemy aplikację desktopową AIR	735
Odkrywamy RSS	725
Budujemy interfejs czytnika RSS	721
Lokalizujemy dane RSS z serwisu Allegro i Onet	719
Budujemy aplikację — czytnik RSS	719

Rozdział 8. Budujemy gry i interaktywne zabawki

Adobe Flash to doskonałe środowisko dla tworzenia różnego typu interaktywnych zabawek oraz gier. Łatwość użycia, wielkie możliwości oraz ActionScript 3.0 sprawiają, że z technologii Flash korzystają niemal wszyscy. Zarówno ci najbardziej doświadczeni programiści, jak i osoby, które dopiero rozpoczynają swoją działalność developerską. W rozdziale tym chciałbym przedstawić kilka prostych projektów — zabawek, gier, które pozwolą, szczególnie osobom początkującym, poznać wspaniałe możliwości, jakie oferuje z jednej strony program Flash, a z drugiej ActionScript 3.0. Każdy z przedstawionych tu przykładów wykorzystuje coraz bardziej zaawansowane techniki wykorzystania kodu oraz możliwości graficznych, jakie oferuje Flash. Jak to zwykle bywa, teoretyczny wstęp wnosi niewiele, przejdźmy więc do konkretnych przykładów.

Flashowe rysowanie

Pierwszym projektem z serii interaktywnych zabawek będzie tym razem prosty program rysunkowy. Przygotujemy tu niemal klasyczny przykład tablicy, na której można będzie rysować dowolne odręczne figury i kształty. Aby całość przypominała nieco programy rysunkowe, dodamy także możliwość zarządzania kolorem i grubością linii oraz oczywiście czyszczenia całości.

W naszej pracy wykorzystamy dwa poznane wcześniej obiekty: Sprite (czyli taki MovieClip bez osi czasu) oraz Graphics, czyli środowisko tworzenia elementów wektorowych języka ActionScript. Do zarządzania kolorem oraz grubością linii użyjemy gotowych komponentów. A zatem do dzieła!

Tworzymy interfejs graficzny

Najogólniej rzecz ujmując, cały wygląd naszej pracy nie ma tu wielkiego znaczenia. Budujemy nowy dokument o dowolnych proporcjach oraz wielkości i ewentualnie ustalamy kolor sceny. Jeśli jednak zależy nam na atrakcyjnej formie, która pozwoli przyciągnąć i zatrzymać choć na chwilkę młodego użytkownika, warto zadbać o przygotowanie prostego tła, dodanie niezbędnych logotypów, elementów graficznych czy choćby nazwy naszej zabawki.

Wszystkie niezbędne elementy możemy przygotować, korzystając z klasycznych technik programu Flash. Na osobnych warstwach rozmieszczamy obiekty o podobnym charakterze i gotową całość blokujemy (rysunek 8.1). Na osobnej warstwie dodamy elementy sterujące, czyli komponenty.

Rysunek 8.1. Wszystkie niezbędne elementy możemy przygotować, korzystając z klasycznych technik programu Flash. Na osobnych warstwach rozmieszczamy obiekty o podobnym charakterze i gotową całość blokujemy

W tym celu przechodzimy do palety *Components* (*Ctrl+F7*) i przeciągamy na osobną warstwę instancję komponentów Button, ColorPicker oraz NumericStepper. Pierwszy z nich, coś a' la gumka, pozwoli na wyczyszczenie całej przygotowanej ilustracji, drugi na zmianę koloru rysowania, zaś ostatni — NumericStepper na zarządzanie grubością linii. Aby możliwe było użycie komponentów za pomocą kodu, konieczne są nazwy ich instancji. Korzystając z przyjętego wcześniej schematu, zaznaczamy instancję komponentu ColorPicker i nadajemy jej nazwę CPKolor. W przypadku komponentu NumericStepper wykorzystamy nazwę NSGrubosc, zaś Button nazywamy po prostu BReset. Warstwę, na której znajdują się komponenty, blokujemy, dodajemy także kolejną, nadając jej nazwę *as*. Tu znajdzie się cały kod sterujący. Wbrew pozorom nie będzie go zbyt dużo (rysunek 8.2).

Rysunek 8.2. Warstwę, na której znajdują się komponenty, blokujemy, dodajemy także kolejną, nadając jej nazwę "as"

Rysowanie za pomocą kodu ActionScript

Podstawowym elementem odpowiedzialnym za rysowanie obiektów wektorowych jest klasa zwana Graphics. To jej metody typu drawRect(), drawCircle() czy też curveTo() lub lineTo() pozwalają nam tworzyć proste kształty wektorowe. Aby jednak możliwe było zarządzanie tak przygotowanym elementem, musi on być zamknięty w nadrzędnym obiekcie typu Sprite lub MovieClip.

Ujmując to od drugiej strony, aby możliwe było wykorzystanie metod rysunkowych, musimy wcześniej przygotować obiekt, czyli kontener, który będzie zawierał cały przygotowany kształt. Najlepiej sprawdza się w tej roli obiekt typu Sprite. Oferuje on wielką funkcjonalność zbliżoną do tej, jaką daje nam MovieClip, jednak nie posiada wewnętrznej, niezależnej osi czasu. Nie jest to żaden problem, ponieważ podczas tworzenia naszej rysowanki nie będziemy korzystali z żadnych metod typu nextFrame() czy gotoAndPlay(). Potrzebny nam jest jedynie kontener, który pozwoli narysować proste kształty wektorowe. Sprite nadaje się do tego doskonale.

Klasa Sprite nie posiada jednak interfejsu graficznego. Oznacza to, że wszelkie instancje musimy budować, korzystając jedynie z kodu ActionScript. Na szczęście nie jest to trudne. Wprowadzając dwie linie kodu, mamy już instancję klasy Sprite na scenie. Nadaliśmy jej nazwę — obraz (rysunek 8.3).

Rysunek 8.3. Klasa Sprite nie posiada jednak interfejsu graficznego. Oznacza to, że wszelkie instancje musimy budować, korzystając jedynie z kodu ActionScript

```
var obraz:Sprite = new Sprite();
addChild(obraz);
```

Oczywiście, jeśli teraz zdecydujemy się na podgląd efektów naszej pracy, zobaczymy... No właśnie — nic nie zobaczymy. Utworzyliśmy bowiem pusty obiekt typu Sprite, który w tej chwili nie zawiera żadnej zawartości.

Aby na wybranej powierzchni naszej pracy możliwe było rysowanie, musimy określić jej rozmiar i kształt. W tym celu najwygodniej będzie narysować prostokąt wektorowy i wypełnić go dowolnym kolorem — tłem, czyli tak jakby kartką do

rysowania. Zwykle większość tego typu prac pozwala na rysowanie różnych kształtów na białym tle, toteż i my pokusimy się o przygotowanie takiego właśnie obszaru. Nie będzie jednak problemem, jeśli chcielibyśmy malować na innym tle. Wprowadzając jako parametr metody beginFill() numer innego koloru, możemy dowolnie określić kolorystykę naszego tła roboczego. W naszym przykładzie narysowałem kwadratowy, biały obiekt o wielkości 400 na 400 pikseli usytuowany w lewym górnym narożniku sceny (rysunek 8.4). Posłuży on jako nowa kartka do tworzenia naszej ilustracji.


```
var obraz:Sprite = new Sprite();
addChild(obraz);
obraz.graphics.beginFill(0xfffffff, 1);
obraz.graphics.drawRect(0,0,400, 400);
obraz.graphics.endFill();
```

Oczywiście wielkość obszaru roboczego to tylko przykład, a my możemy zmienić jego wymiary tak, aby lepiej pasował do naszej pracy. W moim przykładzie użyłem nieco większego obszaru o powierzchni 555 na 465 pikseli. (rysunek 8.5).

Podstawą do rysowania za pomocą kodu są trzy proste metody klasy Graphics:

- moveTo() metoda pozwalająca na określenie punktu, od którego rozpoczynamy rysowanie.
- ◆ lineTo() metoda, która pozwala na rysowanie linii prostej z określonej wcześniej lokalizacji do konkretnego punktu na scenie
- curveTo() to metoda, która pozwala na kreślenie krzywych z bieżącej lokalizacji do określonego punktu na scenie.

Rysunek 8.5. W moim przykładzie użyłem nieco większego obszaru o powierzchni 555 na 465 pikseli

W naszym przykładzie skorzystamy jedynie z dwóch pierwszych. Metoda moveTo() pozwoli określić punkt, w którym rozpoczynamy tworzenie kolejnego obiektu, zaś lineTo() ułatwi konkretne rysowanie. Jak wcześniej wspominałem, cała praca tworzona będzie wewnątrz przygotowanego wcześniej Sprite'a o nazwie obraz.

Mimo że cały przykład nie jest trudny, wymaga jednak specjalnego przygotowania. Użytkownik, wciskając klawisz myszki, rozpoczyna rysowanie w miejscu, gdzie znajduje się kursor myszki. Jak się łatwo domyślić, wykorzystamy tu metodę moveTo(). Następnie korzystając z metody lineTo(), będziemy z możliwie dużą częstotliwością rysowali krótkie, proste odcinki, które pozwolą na tworzenie dowolnej ilustracji. Rzecz jasna, w tym przypadku skorzystamy z metody lineTo(), przemieszczając punkt docelowy w nowe położenie określone na podstawie współ-rzędnych kursora myszki.

Mówiąc inaczej, w chwili gdy wciskamy myszkę, cały czas odbywa się rysowanie. Gdy zwalniamy klawisz myszy, program przenosi nas w nowe położenie, tak aby w chwili ponownego wciśnięcia znów rozpocząć rysowanie w nowym punkcie. Kluczową rolę odgrywa tu detekcja wciśnięcia lub zwolnienia klawisza myszki. Kiedy jednak odbywa się samo rysowanie?

To może nieco zaskakujące, jednak do płynnego rysowania z dużą częstotliwością (duża, bardzo duża częstotliwość powtarzania — jakie zdarzenie generuje takie działanie?) wykorzystamy tu zdarzenie ENTER_FRAME i proste instrukcje warunkowe. Tyle teorii. Spróbujmy teraz przetestować kolejne fragmenty kodu w praktyce. Rozpoczynamy od detekcji wciśnięcia i zwolnienia klawisza myszki. Do przechowywania tego stanu wykorzystamy dodatkową zmienną o charakterze logicznym tzw. Boolean. Nadamy jej nazwę jestWcisniety.

Podczas użycia zmiennych typu Boolean najlepiej jest nadawać im nazwy w formie pytań typu: czyGram, jestWcisniety, jestAktywny itp. Tego typu nazwa jednoznacznie informuje o typie zmiennej i ułatwia późniejsze czytanie oraz edycję kodu.

Ponieważ w chwili uruchomienia naszej zabawki klawisz myszki nie jest od razu wciśnięty, wartość zmiennej przyjmuje stan false. W chwili wciśnięcia klawisza myszki zmieni się on na true.

Aby określić, czy kursor myszki znajduje się ponad obszarem do malowania i czy został właśnie wciśnięty, użyjemy znanego zdarzenia MOUSE_DOWN, przypisując nasłuchiwanie do przygotowanego wcześniej Sprite'a o nazwie obraz. W podobny sposób, korzystając tym razem ze zdarzenia MOUSE_UP, spróbujemy sprawdzić, kiedy klawisz myszki został zwolniony. Wykorzystując tu obiekt obraz, ograniczymy automatycznie możliwość malowania tylko do obszaru Sprite'a (rysunek 8.6).

Rysunek 8.6. Aby określić, czy kursor myszki znajduje się ponad obszarem do malowania i czy został właśnie wciśnięty, użyjemy znanego zdarzenia MOUSE_DOWN, przypisując nasłuchiwanie do przygotowanego wcześniej Sprite'a o nazwie obraz. W podobny sposób, korzystając tym razem ze zdarzenia MOUSE_UP, spróbujemy sprawdzić, kiedy klawisz myszki został zwolniony

```
var jestWcisniety:Boolean = false;
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_DOWN, klawiszWDol);
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_UP, klawiszWGore);
```

Naturalnie, aby taki kod mógł zostać użyty, konieczne jest przygotowanie dwóch funkcji do obsługi zdarzeń. W obu przypadkach skupimy się tylko na określaniu stanu wartości zmiennej jestWcisniety (rysunek 8.7).

Rysunek 8.7. Naturalnie, aby taki kod mógł zostać użyty, konieczne jest przygotowanie dwóch funkcji do obsługi zdarzeń. W obu przypadkach skupimy się tylko na określaniu stanu wartości zmiennej "jestWcisniety"

```
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_DOWN, klawiszWDol);
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_UP, klawiszWGore);
function klawiszWDol(MouseEvent){
   jestWcisniety = true;
   trace(jestWcisniety);
}
function klawiszWGore(MouseEvent){
   jestWcisniety = false;
   trace(jestWcisniety);
}
```

Aby sprawdzić, czy wprowadzony kod działa, możemy wykorzystać tymczasowo metodę trace(). W rezultacie działania przygotowanego tu kodu w oknie *Output* w chwili wciśnięcia klawisza myszki powinien ukazać się komunikat w postaci true, zaś w momencie jej zwolnienia — komunikat false (rysunek 8.8).

Rysunek 8.8. W rezultacie działania przygotowanego tu kodu w oknie Output w chwili wciśnięcia klawisza myszki powinien ukazać się komunikat w postaci true, zaś w momencie jej zwolnienia — komunikat false

Jak wspominałem, w tym miejscu skupiamy się wyłącznie na detekcji wciśnięcia klawisza myszki. Za rysowanie odpowiadać będzie nowa funkcja wywoływana na podstawie zdarzenia ENTER_FRAME.

W chwili gdy użytkownik wciska klawisz myszki, ma rozpocząć się rysowanie. Użyjemy tu oczywiście metody lineTo(), która pozwoli kreślić dowolny kształt na bazie położenia kursora myszki. W momencie gdy zwolniony zostanie klawisz myszki, wówczas będzie wywoływana metoda moveTo(), która pozwoli przenieść punkt początkowy w nowe położenie. Warto zwrócić uwagę na wyrażenie: "Gdy wciskamy, to... W przeciwnym razie to...". Czy nie jest to klasyczny przykład instrukcji warunkowej if/else? Naturalnie! A jak wygląda to w naszym kodzie (rysunek 8.9)?

```
obraz.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, rysuj);
function rysuj(Event){
    if(jestWcisniety){
        obraz.graphics.lineTo(mouseX, mouseY);
    } else {
        obraz.graphics.moveTo(mouseX, mouseY);
    }
}
```


Rysunek 8.9. Warto zwrócić uwagę na wyrażenie: "Gdy wciskamy, to... W przeciwnym razie to...". Czy nie jest to klasyczny przykład instrukcji warunkowej if/else? Naturalnie! A jak wygląda to w naszym kodzie?

Dodając powyższy kod, tworzymy prostą strukturę: "Na każde wejście do klatki (można to określić w każdej chwili), gdy jest wciśnięty klawisz myszki, rysuj linię do punktu określonego współrzędnymi kursora myszki na scenie. Gdy klawisz myszki jest zwolniony, także dopasuj punkt początkowy nowego rysowania do współrzędnych kursora myszki". Niby wszystko jest przygotowane poprawnie, jednak cały przykład nie działa. Co może być tu problemem? Sprawa jest całkiem prosta. Jeśli chcielibyśmy w naszym domu pomalować ściany, najpierw rozważamy możliwość wykorzystania konkretnego koloru, a dopiero później wprowadzamy nasz plan w życie. Podobnie jest w programie Flash. Aby narysować linię, musimy określić jej cechy — kolor, grubość czy też stopień krycia. Tego brakuje w naszym przykładzie.

Docelowe elementy określające atrybuty linii określać będziemy za pomocą przygotowanych komponentów, jednak w pierwszej chwili sprawdźmy, czy cały przykład po prostu działa. Później dodamy obsługę komponentów.

Rozpoczynamy od określenia stylu linii, korzystając z metody lineStyle(). W zasadzie w dowolnym miejscu, jednak już po utworzeniu instancji klasy Sprite, należy dodać pojedynczą instrukcję (rysunek 8.10).

```
obraz.graphics.lineStyle(1, 0x662209);
```


Rysunek 8.10. Rozpoczynamy od określenia stylu linii, korzystając z metody lineStyle(). W zasadzie w dowolnym miejscu, jednak już po utworzeniu instancji klasy Sprite, należy dodać pojedynczą instrukcję

W tej chwili cały przykład działa poprawnie, a my możemy testować różne grubości i kolory naszej linii (rysunek 8.11). Pierwszy parametr metody lineStyle() odpowiada za grubość, drugi za kolor, zaś kolejny — trzeci (posiada wartość domyślną 1) za poziom krycia linii. Zmieniając dowolnie owe parametry, możemy całkiem łatwo sterować atrybutami rysowanej kreski.

Rysunek 8.11. W tej chwili cały przykład działa poprawnie, a my możemy testować różne grubości i kolory naszej linii

Wykorzystujemy komponenty

Aby z powodzeniem wykorzystać nasze komponenty do określenia parametrów linii, konieczne jest odpowiednie skonfigurowanie ich właściwości. Rozpoczynamy od określenia etykiety przycisku. Korzystając z jego nazwy instancji, możemy wprowadzić prosty fragment (rysunek 8.12).

```
44 X
Actions
 $ ₽ ⊕ ♥ ≣ 🖻 थ, ┆┆┆┆ ♥ ₽ ₽ 🗉 🗉
                                                      Code Snippets
                                                                    ?
   1 var obraz:Sprite = new Sprite();
   2 addChild(obraz);
     obraz.graphics.beginFill(0xffffff, 1);
   3
   4 obraz.graphics.drawRect(0,0,555, 465);
   5
     obraz.graphics.endFill();
                                                                    E
   6
   7
     obraz.graphics.lineStyle(1, 0x662209);
  8 BReset.label = "Wyczyść obraz";
  9
  10 var jestWcisniety:Boolean = false;
  11 obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_DOWN, klawiszWDol);
  12 obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
  13 function klawiszWDol(MouseEvent) {
  14
       jestWcisniety = true;
  15
         trace(jestWcisniety);
 16 }
                                                                  b.
 • as:1 🐳
 Line 8 of 31, Col 32
```



```
BReset.label = "Wyczyść obraz";
```

Więcej zachodu wymaga użycie komponentów NumericStepper. W tym przypadku powinniśmy określić ich wartość minimalną, maksymalną oraz domyślną, a także skok. W przypadku komponentu określającego grubość linii wykorzystujemy wartości wyrażone w pikselach. Przyjmijmy, że najcieńsza możliwa linia będzie miała grubość 1 piksela, zaś najgrubsza 20 pikseli. Domyślnie rozpoczniemy rysowanie z grubością 5 pikseli. Korzystając z nazwy instancji NSGrubosc, możemy szybko określić wymagane parametry (rysunek 8.13).

```
NSGrubosc.minimum = 1;
NSGrubosc.maximum = 20;
NSGrubosc.stepSize = 1;
NSGrubosc.value = 5;
```

W przypadku komponentu ColorPicker, o ile wykorzystamy domyślnie kolor czarny, nie ma konieczności użycia żadnych dodatkowych parametrów. Jeśli jednak od początku chcielibyśmy malować innym kolorem, wystarczy wykorzy-stać właściwość selectedColor, aby określić domyślny kolor (rysunek 8.14).

```
Actions
                                                                     ?
 $ @ ⊕ ♥ ≣ 🖳 ♥ ጰ ጰ ጰ ጰ 🖤 🗩 🖽
                                                        🕞 Code Snippets 🔌
     obraz.graphics.drawRect(0,0,555, 465);
     obraz.graphics.endFill();
     obraz.graphics.lineStyle(1, 0x662209);
     BReset.label = "Wyczyść obraz";
     NSGrubosc.minimum = 1;
     NSGrubosc.maximum = 20;
     NSGrubosc.stepSize = 1;
     NSGrubosc.value = 5;
     var jestWcisniety:Boolean = false;
     obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE DOWN, klawiszWDol);
     obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
     function klawiszWDol(MouseEvent) {
          jestWcisniety = true;
                                                                    ь
 ● as:1 🚽
 Line 13 of 36, Col 21
```

Rysunek 8.13. Przyjmijmy, że najcieńsza możliwa linia będzie miała grubość 1 piksela, zaś najgrubsza 20 pikseli. Domyślnie rozpoczniemy rysowanie z grubością 5 pikseli. Korzystając z nazwy instancji "NSGrubosc", możemy szybko określić wymagane parametry

```
н X
Actions
                                                                 ?
 Code Snippets
     obraz.graphics.drawRect(0,0,555, 465);
   4
   5
     obraz.graphics.endFill();
   6
   7
     obraz.graphics.lineStyle(1, 0x662209);
     BReset.label = "Wyczyść obraz";
  8
  9
  10 NSGrubosc.minimum = 1;
  11 NSGrubosc.maximum = 20;
 12 NSGrubosc.stepSize = 1;
  13
     NSGrubosc.value = 5;
  14
  15
     CPKolor.selectedColor = 0xff0000;
  16
  17
     var jestWcisniety:Boolean = false;
  18 obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE DOWN, klawiszWDol);
 19 obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
 ● as:1 😼
 Line 15 of 38, Col 34
```

Rysunek 8.14. W przypadku komponentu ColorPicker, o ile wykorzystamy domyślnie kolor czarny, nie ma konieczności użycia żadnych dodatkowych parametrów. Jeśli jednak od początku chcielibyśmy malować innym kolorem, wystarczy wykorzystać właściwość selectedColor, aby określić domyślny kolor

CPKolor.selectedColor = Oxff0000;

W naszym przykładzie jako wartości domyślnej użyłem koloru czerwonego. Jeśli nie wprowadzimy więc żadnej zmiany, rozpoczynam rysowanie kolorem czerwonym o grubości linii 5 pikseli. Ostatni krok to dodanie atrybutów linii wewnątrz przygotowanej wcześniej funkcji rysuj(). Wykorzystamy tu metodę lineStyle(), jednak w tym przypadku zamiast podawać konkretne wartości, dynamicznie odczytamy je z naszych komponentów. Wprowadzoną wcześniej linię w postaci obraz.graphics.lineStyle(1, 0x662209); możemy usunąć, a nową umieścić wewnątrz funkcji rysuj() (rysunek 8.15).

Rysunek 8.15. Ostatni krok to dodanie atrybutów linii wewnątrz przygotowanej wcześniej funkcji rysuj(). Wykorzystamy tu metodę lineStyle(), jednak w tym przypadku zamiast podawać konkretne wartości, dynamicznie odczytamy je z naszych komponentów

```
obraz.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, rysuj);
function rysuj(Event){
   obraz.graphics.lineStyle(NSGrubosc.value, CPKolor.selectedColor);
   if(jestWcisniety){
      obraz.graphics.lineTo(mouseX, mouseY);
   } else {
      obraz.graphics.moveTo(mouseX, mouseY);
   }
}
```

Do określenia stylu linii wykorzystujemy w tym miejscu wartości wybrane za pomocą komponentów. Jeśli przed rozpoczęciem rysowania nie zmienimy żadnych ustawień, będziemy rysować linią o domyślnej konfiguracji (5 pikseli grubości i kolor czerwony) (rysunek 8.16).

Ostatni krok to dodanie możliwości czyszczenia całej pracy za pomocą przycisku *Wyczyść obraz*. Wykorzystamy tu metodę klasy Graphics o całkiem prostej nazwie — clear(). Całość wymaga jednak przygotowania nasłuchiwania, wciśnięcia przycisku oraz zdefiniowania odpowiedniej funkcji (rysunek 8.17).

Rysunek 8.16. Do określenia stylu linii wykorzystujemy w tym miejscu wartości wybrane za pomocą komponentów. Jeśli przed rozpoczęciem rysowania nie zmienimy żadnych ustawień, będziemy rysować linią o domyślnej konfiguracji (5 pikseli grubości i kolor czerwony)

```
Actions
 ♣ ∅ ⊕ ♥ 書 
₽ ♥ 
♥ ♥ ■
♥ ♥ ■
                                                                                   ?
                                                                      🕞 Code Snippets 🖄
  30
      function rysuj (Event) {
          obraz.graphics.lineStyle(NSGrubosc.value, CPKolor.selectedColor);
               if(jestWcisniety){
                   obraz.graphics.lineTo(mouseX, mouseY);
               } else {
                   obraz.graphics.moveTo(mouseX, mouseY);
               }
      }
      BReset.addEventListener(MouseEvent.CLICK, wyczyscObraz);
      function wyczyscObraz(MouseEvent) {
          obraz.graphics.clear();
      }
 • as:1 -
 Line 42 of 45, Col 1
```

Rysunek 8.17. Ostatni krok to dodanie możliwości czyszczenia całej pracy za pomocą przycisku Wyczyść obraz. Wykorzystamy tu metodę klasy Graphics o całkiem prostej nazwie — clear()

```
BReset.addEventListener(MouseEvent.CLICK, wyczyscObraz);
function wyczyscObraz(MouseEvent){
   obraz.graphics.clear();
}
```

Niestety przy testowaniu tego zapisu narysowane elementy znikają wprawdzie ze sceny, znika jednak także cały obszar przeznaczony do rysowania. Usuwamy bowiem przy okazji całą zawartość wektorową naszego Sprite'a. Oznacza to, że po wyczyszczeniu całej pracy należy ponownie narysować obszar do rysowania (rysunek 8.18).

Oczywiście można wykorzystać tu fragment, który wcześniej użyty został do utworzenia obrazu przeznaczonego do malowania, jednak taki kod nie będzie optymalny.

```
BReset.addEventListener(MouseEvent.CLICK, wyczyscObraz);
function wyczyscObraz(MouseEvent){
   obraz.graphics.clear();
   obraz.graphics.beginFill(0xffffff, 1);
   obraz.graphics.drawRect(0,0,400, 400);
   obraz.graphics.endFill();
}
```

Wszystkie metody odpowiedzialne za utworzenie Sprite'a możemy zamknąć w pojedynczej funkcji i wywołać ją zarówno w chwili uruchomienia dokumentu, jak i podczas czyszczenia naszej ilustracji (rysunek 8.19).

```
BReset.addEventListener(MouseEvent.CLICK, wyczyscObraz);
function wyczyscObraz(MouseEvent){
   obraz.graphics.clear();
   utworzObraz();
}
function utworzObraz(){
   obraz.graphics.beginFill(0xffffff, 1);
   obraz.graphics.drawRect(0,0,400, 400);
   obraz.graphics.endFill();
}
```


Rysunek 8.19. Wszystkie metody odpowiedzialne za utworzenie Sprite'a możemy zamknąć w pojedynczej funkcji i wywołać ją zarówno w chwili uruchomienia dokumentu, jak i podczas czyszczenia naszej ilustracji

Aby nie dublować treści zawartej wewnątrz dodanej właśnie funkcji utworzObraz(), możemy usunąć powtórzone elementy z wcześniejszej części kodu, a w ich miejsce dodać jedynie wywołanie tej właśnie funkcji. Całość mogłaby wyglądać w ten oto sposób:

```
BReset.label = "wyczyść obraz";
NSGrubosc.minimum = 1;
NSGrubosc.maximum = 20;
NSGrubosc.stepSize = 1;
NSGrubosc.value = 5;
CPKolor.selectedColor = 0xff0000;
var obraz:Sprite = new Sprite();
addChild(obraz):
function utworzObraz(){
  obraz.graphics.beginFill(Oxffffff, 1);
  obraz.graphics.drawRect(0,0,400, 400);
  obraz.graphics.endFill();
}
utworzObraz();
BReset.addEventListener(MouseEvent.CLICK, wyczyscObraz);
function wyczyscObraz(MouseEvent){
  obraz.graphics.clear();
  utworzObraz();
}
var jestWcisniety:Boolean = false;
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE DOWN, klawiszWDol);
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE OUT, klawiszWGore);
function klawiszWDol(MouseEvent){
  jestWcisniety = true;
  trace(jestWcisniety);
}
```

```
function klawiszWGore(MouseEvent){
   jestWcisniety = false;
   trace(jestWcisniety);
}
obraz.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, rysuj);
function rysuj(Event){
   obraz.graphics.lineStyle(NSGrubosc.value, CPKolor.selectedColor);
   if(jestWcisniety){
      obraz.graphics.lineTo(mouseX, mouseY);
   } else {
      obraz.graphics.moveTo(mouseX, mouseY);
   }
}
```

W przedstawionym powyżej kodzie pojawiła się jeszcze jedna dodatkowa linia. Dodałem bowiem obsługę zdarzenia MOUSE_OUT (rysunek 8.20). W ten sposób w chwili, gdy podczas rysowania wyjedziemy myszką poza obszar przygotowanego obszaru do malowania, wywołana zostanie funkcja klawiszWGore(), a to powoduje przerwanie rysowania. W rezultacie program pozwala na malowanie wyłącznie na przygotowanym w tym celu obszarze.

```
Actions
                                                                                  ?
 $ @ ⊕ ♥ ≣ (9 % 13 13 $ 0 0 0 0 ⊞
                                                                     Code Snippets
                                                                                   -
      }
      var jestWcisniety:Boolean = false;
      obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE DOWN, klawiszWDol);
      obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
     obraz.addEventListener(MouseEvent.MOUSE OUT, klawiszWGore);
      function klawiszWDol(MouseEvent) {
          jestWcisniety = true;
          trace(jestWcisniety);
      }
      function klawiszWGore(MouseEvent) {
          jestWcisniety = false;
          trace(jestWcisniety);
 • as:1 🐳
 Line 24 of 44, Col 60
```

Rysunek 8.20. W przedstawionym powyżej kodzie pojawiła się jeszcze jedna dodatkowa linia. Dodałem bowiem obsługę zdarzenia MOUSE_OUT

Aby utworzone podczas rysowania linie były nieco bardziej wygładzone i jednocześnie mniej kanciaste, możemy pokusić się o zwiększenie parametru *Frame Rate*, czyli prędkości odtwarzania naszej pracy. Nadając mu wartość maksymalną na poziomie 120 fps, wymuszamy czyściejsze rysowanie prostych odcinków (rysunek 8.21). W ten sposób rysowane linie stają się bardziej wygładzone i są po prostu ładniejsze (rysunek 8.22).

Rysunek 8.22. Nadając mu wartość maksymalną na poziomie 120 fps, wymuszamy czyściejsze rysowanie prostych odcinków. W ten sposób rysowane linie stają się bardziej wygładzone i są po prostu ładniejsze

A może zdrapka?

Innym całkiem prostym przykładem użycia w praktyce kodu ActionScript może być popularna zdrapka. Jej działanie do złudzenia przypomina oryginał znany z różnorodnych loterii i losów z życia codziennego.

Zdrapka z użyciem wypełnienia bitmapowego

Co niezwykle ciekawe, przygotowanie zdrapki z użyciem wypełnienia bitmapowego do złudzenia przypomina omówiony właśnie przykład rysowanki. Różnica tkwi przede wszystkim w ustawieniach "pędzla", który wykorzystany zostanie do zdrapywania/malowania obrazu. W tym przypadku będzie on tworzył wypełnienie bitmapowe na bazie grafiki bitmapowej.

Aby cały przykład nieco uatrakcyjnić i jednocześnie poznać kilka ciekawych technik pracy, do zdrapki wykorzystamy plik graficzny dynamicznie doładowany do naszej pracy.

Rozpoczynamy jednak od przygotowania nowego dokumentu oraz odpowiedniej grafiki — zdjęcia. Zakładamy, że wielkość zdjęcia dopasujemy do naszej sceny. Korzystając zatem z dowolnego programu graficznego, przygotowujemy odpowiedni plik graficzny, ustalamy jego wymiary i w tej postaci zapisujemy na dysku. Budujemy nowy dokument o wielkości sceny zgodnej z rozmiarem przygotowanego zdjęcia. Aby możliwe było dynamiczne ładowanie obrazu do naszej pracy, zarówno zdjęcia, jak i bieżący dokument zapisujemy w tej samej lokalizacji na dysku komputera.

Ładujemy zewnętrzną fotografię za pomocą klasy Loader

Ładowanie zewnętrznych elementów graficznych takich jak pliki PNG, JPEG, GIF, a także SWF wymaga użycia klasy Loader lub omówionych wcześniej komponentów. O ile praca z komponentami nie sprawia w zasadzie żadnych problemów, o tyle wykorzystanie klasy Loader i samodzielne tworzenie kodu ActionScript wymaga nieco więcej zaangażowania. Oferuje jednak wiele dodatkowych korzyści.

Obiekt ładowany za pomocą klasy Loader możemy dowolnie wykorzystać do wszelkich działań, a dodatkowo tak przygotowany projekt jest zwykle lżejszy o 20 KB. Wadą jest tu jednak konieczność samodzielnego opracowania stosownego kodu, który nie tylko załaduje, ale także obsłuży konkretny plik graficzny. Nie narzekajmy jednak zawczasu i spróbujmy przejść do konkretów.

Ładowanie zdjęcia z pliku zewnętrznego

Nową instancję klasy Loader o nazwie loader tworzymy w klasyczny sposób:

```
var loader:Loader = new Loader();
```

Aby możliwe było załadowanie zewnętrznego pliku, konieczne jest określenie jego adresu URL. Jak pamiętamy, w języku ActionScript istnieje specjalna klasa odpowiedzialna za dostarczanie adresów URL — nazywa się URLRequest. Podobnie jak wiele innych klas, URLRequest do użycia w naszej pracy wymaga utworzenia instancji. Korzystając więc z pojedynczej linii kodu, budujemy nową instancję i nadajemy jej nazwę adres.

```
var adres:URLRequest = new URLRequest();
```

Oczywiście samo przygotowanie instancji nie wystarcza do tego, aby poprawnie wskazać adres url pliku do załadowania. Dzięki właściwości url klasy URLRequest do utworzonej właśnie instancji możemy łatwo przypisać konkretny adres url.

```
adres.url = "foto.jpg";
```

Takie działanie pozwoli nam na rozpoczęcie procesu ładowania zdjęcia. Warto zwrócić uwagę na fakt, że wywołanie metody load() oznacza wyłącznie rozpoczęcie ładowania wskazanego pliku graficznego (podobnie wygląda to w przypadku ładowania tekstów czy dokumentów SWF), a nie jego załadowanie. Zanim konkretny plik się załaduje, musi upłynąć nieco czasu. Ten zaś zależny jest od wielu często niezależnych od nas czynników takich jak prędkość łącza, chwilowe obciążenie łącza czy wielkość/waga pliku do załadowania.

```
loader.load(adres);
```

Aby można było w jakikolwiek sposób obsłużyć wybrany plik graficzny, musi się on w całości załadować. Dopiero po pełnym załadowaniu możemy wyświetlić go na scenie lub poddać innym działaniom. Klasycznym sposobem zdobycia informacji o zakończeniu ładowania jest użycie nasłuchiwania zdarzenia COMPLETE. Zastosujemy je także i w naszym przykładzie.

Na pierwszy rzut oka dodanie możliwości nasłuchiwania zdarzenia COMPLETE do instancji klasy Loader wydaje się całkiem proste, niestety takie nie jest. Obiekt typu loader nie reaguje na zdarzenie COMPLETE. Dlaczego?

W tym przypadku odpowiedź jest bardzo prosta i, co ważne, logiczna. Po prostu jest on już w pamięci i nie wymaga reakcji na ładowanie. Jest załadowany i gotowy do użycia. Co zatem ładujemy w rezultacie użycia metody load()?

W tym przypadku ładujemy **zawartość** *Loadera*. On sam jest już w pamięci, a po wywołaniu metody load() rozpoczynamy proces ładowania nowej zawartości. W ten sposób obiektem, który nasłuchuje całkowitego załadowania zdjęcia, powinna być zawartość *Loadera*. I tak jest w istocie. Korzystając z właściwości content `LoaderInfo, możemy z łatwością nasłuchiwać zdarzenia związanego z ładowaniem zawartości *Loadera*.

```
loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE, pokazFoto);
```

Naturalnie, aby przedstawiony kod miał szansę działać, konieczne jest przygotowanie funkcji pokazFoto(). Jej działanie będzie niezwykle proste — ma jedynie wyświetlić załadowany obraz na scenie. Korzystamy tu z metody addChild(), podając jako parametr nazwę instancji naszego *Loadera* (rysunek 8.23).

Rysunek 8.23. Naturalnie, aby przedstawiony kod miał szansę działać, konieczne jest przygotowanie funkcji pokazFoto(). Jej działanie będzie niezwykle proste — ma jedynie wyświetlić załadowany obraz na scenie

```
var loader:Loader = new Loader();
var adres:URLRequest = new URLRequest();
adres.url = "foto.jpg";
loader.load(adres);
loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE, pokazFoto);
function pokazFoto (Event){
   addChild(loader);
}
```

Przedstawione działania pozwalają nam ładować i wyświetlać na scenie różnorodne pliki graficzne, a także projekty w formacie SWF. W tym przykładzie nie potrzeba nam nic więcej (rysunek 8.24).

Aby możliwe było wykorzystanie załadowanej właśnie fotografii do budowy naszej zdrapki, konieczne jest użycie klasy BitmapData. Pozwoli to na utworzenie nowego obiektu — grafiki bitmapowej, którą wykorzystamy jako źródło do malowania na scenie. Co ważne, budując nową instancję klasy BitmapData, wykorzystamy w tym przypadku załadowaną grafikę. To właśnie ona stanie się bitmapą, którą wykorzystamy nieco później do malowania.

Rysunek 8.24. Przedstawione działania pozwalają nam ładować i wyświetlać na scenie różnorodne pliki graficzne, a także projekty w formacie SWF. W tym przykładzie nie potrzeba nam nic więcej

Budujemy nową bitmapę

Utworzenie nowej instancji klasy BitmapData wymaga określenia rozmiarów nowej grafiki. W naszym przypadku możemy zastosować wartości relatywne, wykorzystując zarówno wymiary sceny, jak i rozmiar załadowanej fotografii. Chyba najgorszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie sztywnych wartości liczbowych określających wymiar nowego obiektu. Korzystając z właściwości width oraz height, możemy łatwo odczytać rozmiar załadowanego zdjęcia i wykorzystać te informacje do budowy nowej bitmapy.

Wszystko wydaje się proste, jednak niesie za sobą możliwość popełnienia błędu. W chwili uruchomienia naszej pracy obiekt typu Loader rozpoczyna ładowanie wskazanej fotografii. W tym momencie jego rozmiar wynosi 0 x 0 pikseli, a takich wartości nie można wykorzystać do tworzenia nowej bitmapy. Aby precyzyjnie odczytać jego rozmiary, musimy poczekać na załadowanie całego obrazu. Zmodyfikujemy więc nieco nasz kod i poza wyświetleniem zdjęcia na stronie utworzymy z niego nową grafikę bitmapową (rysunek 8.25).

```
var loader:Loader = new Loader();
var adres:URLRequest = new URLRequest();
```


Rysunek 8.25. Zmodyfikujemy więc nieco nasz kod i poza wyświetleniem zdjęcia na stronie utworzymy z niego nową grafikę bitmapową

```
var bitmapa:BitmapData
adres.url = "foto.jpg";
loader.load(adres);
loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE, utworzBitmape);
function utworzBitmape(Event){
   bitmapa = new BitmapData(loader.width, loader.height);
   bitmapa.draw(loader);
   addChild(loader);
}
```

W przedstawionym kodzie warto zwrócić uwagę na metodę draw(), która umożliwia wyświetlanie grafiki bitmapowej za pomocą wektorowych algorytmów programu Flash. W ten sposób utworzyliśmy własną grafikę bitmapową, którą nieco później wykorzystamy do malowania na scenie.

Dodajemy malowanie bitmapą

Adobe Flash od (chyba) zawsze umożliwiał nam malowanie wektorowe za pomocą wypełnienia bitmapowego. To ciekawa funkcja, która posłuży nam za schemat przygotowania pierwszej wersji zdrapki. Wykorzystując grafikę bitmapową jako "kolor/źródło" pędzla, możemy z łatwością malować bitmapą (rysunek 8.26). Działanie to do złudzenia przypomina działanie klasycznej zdrapki, a to jest przecież naszym celem. Nie zapeszajmy więc — niewiele pracy nam już pozostało!

	Properties
A PROVIDENCE	of Brush Tool
	1 4 👼
A CONTRACTOR OF THE OWNER	Stroke: 1,00
- Martin Sama	Style: Solid 🔍
	Scale: 📃 🔻 🔲 Hinting
	Cap: - -
	Join: Miter: 3,00
	SMOOTHING SMOOTHING SMOOTHING SMOOTHING SMOOTH
	Smoothing: 50
	.

Rysunek 8.26. Adobe Flash od (chyba) zawsze umożliwiał nam malowanie wektorowe za pomocą wypełnienia bitmapowego. To ciekawa funkcja, która posłuży nam za schemat przygotowania pierwszej wersji zdrapki. Wykorzystując grafikę bitmapową jako "kolor/źródło" pędzla, możemy z łatwością malować bitmapą

Podobnie jak w wielu innych przypadkach związanych z tworzeniem na scenie obiektów wektorowych, pracę rozpoczynamy od przygotowania kontenera, który umożliwi nam malowanie. Wykorzystamy tu obiekt typu Sprite z przypisaną nazwą instancji — obraz.

```
var obraz:Sprite = new Sprite();
```

Aby możliwe było użycie do malowania obiektu obraz, koniecznie dodajemy go do listy obiektów wyświetlanych na scenie.

addChild(obraz);

Obie instrukcje możemy wprowadzić niemal w dowolnym miejscu naszego kodu. Najbardziej elegancko będzie tego typu deklaracje umieścić nieopodal podobnych instrukcji (rysunek 8.27).

```
var loader:Loader = new Loader();
var adres:URLRequest = new URLRequest();
adres.url = "foto.jpg";
loader.load(adres);
loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE, utworzBitmape);
var obraz:Sprite = new Sprite();
var bitmapa:BitmapData
addChild(obraz);
```


Rysunek 8.27. Obie instrukcje możemy wprowadzić niemal w dowolnym miejscu naszego kodu. Najbardziej elegancko będzie tego typu deklaracje umieścić nieopodal podobnych instrukcji

```
function utworzBitmape(Event){
   bitmapa = new BitmapData(loader.width, loader.height);
   bitmapa.draw(loader);
   //addChild(loader);
}
```

W ten sposób mamy już przygotowaną całą strukturę graficzną. Załadowana grafika bitmapowa jest gotowa, aby wykorzystać ją do malowania, na scenie zaś mamy dodany Sprite o nazwie obraz, który umożliwia nam właściwe malowanie.

Sam proces malowania do złudzenia przypomina przygotowaną w poprzednim przykładzie rysowankę. W pierwszej kolejności wprowadzamy nasłuchiwanie zdarzeń MOUSE_DOWN oraz MOUSE_UP, które decydują o rozpoczęciu i zakończeniu malowania — zdrapywania. Całość zrealizujemy jednak nieco inaczej niż do tej pory.

Kluczowe okaże się tu nasłuchiwanie zdarzeń. W chwili wciśnięcia myszki dodamy możliwość nasłuchiwania zdarzenia ENTER_FRAME, które odpowiadać będzie za proces rysowania. W momencie zwolnienia przycisku myszki usuniemy nasłuchiwanie ENTER_FRAME i tym samym zakończymy rysowanie. Tak przygotowany przykład (mimo użycia niezbyt wydajnego zdarzenia ENTER_FRAME) działa zupełnie dobrze. Reakcja na ENTER_FRAME wywoływana jest jedynie w chwili, gdy jest konieczna, czyli w trakcie malowania. W pozostałych sytuacjach zdarzenie to nie jest obsługiwane. Rozpoczynamy od nasłuchiwania zdarzeń MOUSE_DOWN oraz MOUSE_UP — to one mają podstawowy wpływ na działanie naszej zdrapki. Za nasłuchiwanie tych zdarzeń odpowiedzialna będzie w tym przypadku scena (rysunek 8.28).

```
Actions
                                                                                            ?
  ♣ ቇ ⊕ ♥ 書 ඕ ♥ ♡ ♡ ♥
                                                                              🕞 Code Snippets 🔌
       var loader:Loader = new Loader();
       var adres:URLRequest = new URLRequest();
       adres.url = "foto.jpg";
       loader.load(adres);
       loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE, utworzBitmape);
       var obraz:Sprite = new Sprite();
       var bitmapa:BitmapData
       addChild(obraz);
       function utworzBitmape(Event) {
           bitmapa = new BitmapData(loader.width, loader.height);
           bitmapa.draw(loader);
            //addChild(loader);
       }
       stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_DOWN, klawiszWDol);
       stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
  • as:1 -
  Line 21 of 22, Col 1
Timeline Compiler Errors Motion Editor
              1 🖻 🖻 🕫
                      5
                          10
                              15
                                   20
                                      25
                                          30
                                               35
                                                   40
                                                           50
                                                               55
                                                                   60
                                                                       65
                                                                           70
                                                                               75
                                                                                   80
                                                                                       85
                                                                                           90
             a as
 🕤 tlo
```

Rysunek 8.28. Rozpoczynamy od nasłuchiwania zdarzeń MOUSE_DOWN oraz MOUSE_UP — to one mają podstawowy wpływ na działanie naszej zdrapki. Za nasłuchiwanie tych zdarzeń odpowiedzialna będzie w tym przypadku scena

```
stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_DOWN, klawiszWDol);
stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE_UP, klawiszWGore);
```

Do obsługi obu zdarzeń musimy przygotować dwie dodatkowe funkcje. To właśnie one odpowiedzialne będą za dodanie lub usunięcie nasłuchiwania zdarzenia ENTER_FRAME realizującego właściwe malowanie (rysunek 8.29).

```
function klawiszWDol(MouseEvent){
  stage.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, malujObraz);
}
function klawiszWGore(MouseEvent){
  stage.removeEventListener(Event.ENTER_FRAME, malujObraz);
}
```


Rysunek 8.29. Do obsługi obu zdarzeń musimy przygotować dwie dodatkowe funkcje. To właśnie one odpowiedzialne będą za dodanie lub usunięcie nasłuchiwania zdarzenia ENTER_FRAME realizującego właściwe malowanie

Aby całość mogła zadziałać, musimy jeszcze określić działanie funkcji malujObraz(). W tym miejscu określamy parametry pędzla — beginBitmapFill() oraz rozpoczynamy rysowanie grafik o dowolnym kształcie wektorowym — drawRect() (rysunek 8.30).

```
function malujObraz(MouseEvent){
    obraz.graphics.beginBitmapFill(bitmapa);
    obraz.graphics.drawRect(mouseX-10,mouseY-10, 20, 20);
}
```

Aby uzyskać nieco toporny kształt przypominający klasyczną zdrapkę do malowania, użyłem obiektu o kształcie prostokąta. Można pokusić się jednak o przygotowanie jednocześnie kilku podobnych kształtów, co nada naszej pracy więcej realizmu (rysunek 8.31).

Rysunek 8.30. Aby całość mogła zadziałać, musimy jeszcze określić działanie funkcji malujObraz(). W tym miejscu określamy parametry pędzla — beginBitmapFill() oraz rozpoczynamy rysowanie grafik o dowolnym kształcie wektorowym — drawRect()

Rysunek 8.31. Aby uzyskać nieco toporny kształt przypominający klasyczną zdrapkę do malowania, użyłem obiektu o kształcie prostokąta. Można pokusić się jednak

o przygotowanie jednocześnie kilku

co nada naszej pracy więcej realizmu

Kod całej zabawki przedstawia się następująco:

```
var loader:Loader = new Loader();
var adres:URLRequest = new URLRequest();
adres.url = "foto.jpg";
loader.load(adres);
loader.contentLoaderInfo.addEventListener(Event.COMPLETE,

wutworzBitmape);
var obraz:Sprite = new Sprite();
var bitmapa:BitmapData
addChild(obraz);
function utworzBitmape(Event){
  bitmapa = new BitmapData(loader.width, loader.height);
 bitmapa.draw(loader);
}
stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE DOWN, klawiszWDol);
stage.addEventListener(MouseEvent.MOUSE UP, klawiszWGore);
function klawiszWDol(MouseEvent){
  stage.addEventListener(Event.ENTER FRAME, malujObraz);
function klawiszWGore(MouseEvent){
  stage.removeEventListener(Event.ENTER FRAME, malujObraz);
function malujObraz(MouseEvent){
  obraz.graphics.beginBitmapFill(bitmapa);
  obraz.graphics.drawRect(mouseX-10,mouseY-10, 20, 20);
 obraz.graphics.drawRect(mouseX-14,mouseY-14, 3, 5);
 obraz.graphics.drawRect(mouseX+14,mouseY-14, 8, 12);
  obraz.graphics.drawRect(mouseX+18,mouseY+11, 12, 5);
}
```

Dziecięca kolorowanka

Jednym z klasycznych przykładów zabawek dla dzieci wykonanych za pomocą programu Flash może być prosta kolorowanka. Mimo że nie wymaga wprowadzania wielu linii kodu, jest jednak dość wymagająca w sferze przygotowania odpowiedniej grafiki. Wymaga bowiem przygotowania serii obiektów typu MovieClip utworzonych na bazie fragmentów obrazu.

Przygotowanie grafiki do kolorowania

Do budowy kolorowanki najlepiej jest wykorzystać prosty, czarno-biały rysunek wektorowy z niewielką liczbą drobnych szczegółów. Możemy zastosować w tym miejscu zarówno grafikę utworzoną w dowolnym programie wektorowym typu Adobe Illustrator czy Corel Draw, jak i plik bitmapowy przekształcony w wektor w programie Flash. W naszym przypadku skorzystałem z tej drugiej możliwości. Importujemy więc grafikę bitmapową i za pomocą polecenia *Break Apart* (*Ctrl+B*) przekształcamy ją w wypełnienie bitmapowe (rysunek 8.32). Taka konstrukcja przyda się do two-rzenia symboli.

Rysunek 8.32. Importujemy grafikę bitmapową i za pomocą polecenia Break Apart (Ctrl+B) przekształcamy ją w wypełnienie bitmapowe

Wybieramy narzędzie *Lasso* (*L*) i w dolnej części palety zmieniamy tryb jego działania, przełączając się na *magiczną różdżkę* (rysunek 8.33). Ułatwi nam ona zaznaczanie obszarów obrazu zamkniętych pomiędzy czarnymi krawędziami. Aby sprawdzić, czy wszystko działa poprawnie, klikamy dowolny fragment obrazu. W rezultacie powinno pojawić się zaznaczenie o nieregularnym kształcie, które powstało na bazie wybrania jednolitego koloru — bieli pomiędzy czarnymi liniami (rysunek 8.34). Mechanizm ten wykorzystamy do tworzenia docelowych symboli.

Aby odznaczyć zaznaczenie, klikamy dowolny punkt na szarym obszarze wokół sceny i przystępujemy do konkretnej pracy. Będziemy zaznaczali fragmenty obrazu i te, które powinny być kolorowane jednocześnie, po zaznaczeniu przekształcamy w symbol typu MovieClip. Zasada działania jest więc następująca.

Rysunek 8.33.

Wybieramy narzędzie Lasso (L) i w dolnej części palety zmieniamy tryb jego działania, przełączając się na magiczną różdżkę

H X k 2 Q, P \$. T ∖ D, Ì 1 Ì 3 Ô, ¥ Ø 3 9 के 🖂 10 × V

Korzystając z przedstawionej w naszym przykładzie grafiki, klikamy fragment ściany domu i obserwujemy powstałe zaznaczenie. W moim przykładzie aktywny stał się fragment ściany widoczny po prawej stronie. Prawdopodobnie większość z nas w ten sam sposób pokoloruje także drugi fragment ściany widoczny po lewej stronie. Aby dodać ten kształt do zaznaczenia, należy kliknąć. W rezultacie aktywne są obie ściany budynku, które przekształcimy w pojedynczy symbol. W tym celu, korzystając z polecenia *F8*, wywołujemy polecenie *Convert to symbol* i na bazie przygotowanego zaznaczenia budujemy symbol typu MovieClip (rysunek 8.35). Jego nazwa w bibliotece nie ma tu żadnego znaczenia, więc szkoda czasu, aby ją w tym miejscu wprowadzać. Po utworzeniu symbolu klikamy dowolny punkt na szarym tle wokół sceny, aby dezaktywować zaznaczenie, a następnie w podobny sposób zaznaczamy kolejny element lub elementy obrazu. Każdy fragment, który chcemy malować oddzielnie, przekształcamy kolejno w symbol typu MovieClip (rysunek 8.36).

Rysunek 8.34. Klikamy dowolny fragment obrazu. W rezultacie powinno pojawić się zaznaczenie o nieregularnym kształcie, które powstało na bazie wybrania jednolitego koloru — bieli pomiędzy czarnymi liniami

Jeśli w niektórych miejscach brakuje precyzji, aby rozdzielić pewne fragmenty obrazu, możemy pokusić się o zmianę tolerancji różdżki. Umożliwi to przycisk *Magic Wand Settings*, dostępny w dolnej części palety *Tools* po wybraniu narzędzia *Lasso* (rysunek 8.37). Większe wartości pozwalają na zmniejszenie czułości i zaznaczanie większych obszarów obrazu. Mniejsze wartości pozwalają zaznaczać mniejsze fragmenty. Zwykle trzeba przeprowadzić kilka prób, aby odnaleźć dobre ustawienie dla konkretnej pracy. W naszym przykładzie korzystałem z tolerancji o wartości 10, co dało mi całkiem zadowalające rezultaty.

Innym sposobem na rozdzielenie konkretnych fragmentów obrazu jest użycie programu graficznego typu Adobe Photoshop i przygotowanie tam osobnych kawałków obrazu na oddzielnych warstwach (rysunek 8.38). Tak importowany plik PSD możemy od razu w chwili importu podzielić na osobne symbole typu MovieClip (rysunek 8.39).

Niestety każdy obiekt, który chcemy później malować, powinien być osobnym symbolem z białym wypełnieniem. Nie możemy wykorzystywać tu obiektów budowanych wyłącznie na bazie konturów.

Rysunek 8.35. W rezultacie aktywne są obie ściany budynku, które przekształcimy w pojedynczy symbol. W tym celu, korzystając z polecenia F8, wywołujemy polecenie Convert to symbol i na bazie przygotowanego zaznaczenia budujemy symbol typu MovieClip

Jest to nieco mozolna praca i wymaga sporej dozy cierpliwości i precyzji. Efekty są jednak niezwykle przyjemne. Dodając bowiem kilka linii kodu, możemy przygotować całkiem przyjemną kolorowankę dla dzieci. Gdyby nie tworzenie tych symboli...

Gotowy rysunek (złożony z serii przygotowanych obiektów typu MovieClip) zaznaczamy w całości i przekształcamy w pojedynczy symbol typu MovieClip. Nadajemy mu nazwę instancji — obrazek (rysunek 8.40).

Aby nadać naszej pracy bardziej atrakcyjną postać, możemy pokusić się o dodanie niezbędnych elementów tła, logotypów, tekstów itp. Ostatnim ważnym elementem będzie jeszcze instancja komponentu ColorPicker, która pozwoli nam na zmianę koloru wypełnienia. Nadajemy jej nazwę CPKolor i blokujemy wszystkie warstwy naszego projektu (rysunek 8.41).

Rysunek 8.36. Każdy fragment, który chcemy malować oddzielnie, przekształcamy kolejno w symbol typu MovieClip

Rysunek 8.37. Jeśli w niektórych miejscach brakuje precyzji, aby rozdzielić pewne fragmenty obrazu, możemy pokusić się o zmianę tolerancji różdżki. Umożliwi to przycisk Magic Wand Settings, dostępny w dolnej części palety Tools po wybraniu narzędzia Lasso

Rysunek 8.38. Innym sposobem na rozdzielenie konkretnych fragmentów obrazu jest użycie programu graficznego typu Adobe Photoshop i przygotowanie tam osobnych kawałków obrazu na oddzielnych warstwach

Rysunek 8.39.

Importowany plik PSD możemy od razu w chwili importu podzielić na osobne symbole typu MovieClip

ancar no abinop la yero to importa		Options for selected layers:
🛛 🎆 Layer 1	🖻 🏛	Import these image layers as:
🛛 🎆 Layer 2	25	 Bitmap image with editable layer styles Flattened bitmap image
Layer 3	25	☑ Create movie dips for these layers
🔽 🎆 Layer 4		Instance name:
Layer 5	2	000
Layer 6	2	Publish settings
Layer 7	2	Quality: O Use publish setting
🛛 🧱 Layer 8	28	Calculate Bitmap Size
Layer 9	24	
Merge Layers		
Convert layers to: Flash Layers	•	
Place layers at original position		
Set stage size to same size as Photos	hop canvas (564 x 422)

Rysunek 8.40. Gotowy rysunek (złożony z serii przygotowanych obiektów typu MovieClip) zaznaczamy w całości i przekształcamy w pojedynczy symbol typu MovieClip. Nadajemy mu nazwę instancji — "obrazek"

Rysunek 8.41. Ostatnim ważnym elementem będzie jeszcze instancja komponentu ColorPicker, która pozwoli nam na zmianę koloru wypełnienia. Nadajemy jej nazwę "CPKolor" i blokujemy wszystkie warstwy naszego projektu

Dodajemy ActionScript do kolorowanki

Ostatni krok tego przykładu to dodanie dosłownie kilku linii kodu odpowiedzialnych za poprawne działanie przykładu. Prostota naszych działań wynagrodzi tu czas spędzony na wcześniejszym tworzeniu niezbędnych symboli.

Rozpoczynamy od dodania nasłuchiwania zdarzenia CLICK. Dodajemy je do całego klipa na scenie.

obrazek.addEventListener(MouseEvent.CLICK, malujObraz);

Aby możliwe było testowanie naszej zabawki, konieczne jest przygotowanie funkcji malujObraz() W tym przypadku wykorzystamy ponownie trik z użyciem obiektu, który generuje zdarzenie. Korzystając ze zmiennej evt i właściwości target, możemy łatwo wskazać symbol, który chcemy pokolorować bez konieczności użycia jego nazwy. Wykorzystamy tu właśnie kliknięty obiekt, a więc ten, który wygenerował zdarzenie. Stanie się on celem funkcji setTint(), odpowiedzialnej za nadanie koloru wskazanego klipa.

Do pracy z kolorem wykorzystamy (co raczej nie jest zaskoczeniem) klasę Color i jej metodę setTint(). Ta wymaga określenia dwóch parametrów. Pierwszym jest kolor, jaki chcemy wykorzystać do malowania, a drugim poziom jego krycia — alpha. Aby uniknąć zbyt intensywnych kolorów, parametr alpha przyjmuje w tym przypadku wartość .5, co pozwoli na malowanie symbolu z kryciem na poziomie 50%.

Aby ułatwić wybór właściwego koloru, parametr ten pobierzemy, korzystając z komponentu ColorPicker i jego właściwości selectedColor.

Do zmiany koloru obiektu wykorzystamy właściwości transform oraz color Stransform, które ostatecznie zmienią barwę klikniętego obiektu (rysunek 8.42).

```
import fl.motion.Color;
obrazek.addEventListener(MouseEvent.CLICK, malujObraz);
function malujObraz(evt:MouseEvent){
  if (evt.target != obrazek){
    var kolor:Color = new Color();
    kolor.setTint(CPKolor.selectedColor, .5)
    evt.target.transform.colorTransform=kolor;
}
```

I to jest cały kod odpowiedzialny za działanie naszej kolorowanki — naprawdę jest go niezwykle mało!

Rysunek 8.42. Do zmiany koloru obiektu wykorzystamy właściwości transform oraz colorTransform, które ostatecznie zmienią barwę klikniętego obiektu

Aby uniknąć kolorowania pozostałych elementów obrazu, zastosowałem tu dodatkową instrukcję warunkową, która pozwala zmieniać kolor wyłącznie przygotowanym wcześniej klipom, które zawarte są wewnątrz symbolu o nazwie obrazek (rysunek 8.43).

Rysunek 8.43. Aby uniknąć kolorowania pozostałych elementów obrazu, zastosowałem tu dodatkową instrukcję warunkową, która pozwala zmieniać kolor wyłącznie przygotowanym wcześniej klipom zawartym wewnątrz symbolu o nazwie "obrazek". Gotowy projekt wygląda całkiem ciekawie

Prosta gra typu ping-pong

Wiele, wiele lat temu, gdy pojawiły się pierwsze gry, zwane wtedy telewizyjnymi, ogromną popularnością cieszyła się bardzo prosta gra Ping-Pong. Gra zręcznościowa (niemal bez żadnej grafiki) potrafiła przyciągnąć graczy nawet na wiele długich godzin. Czy dzisiaj też tak może być?

W natłoku różnorodnych kolorowych gier, które atakują nas niemal z każdej strony, powrót do klasyki może być przyjemną rozrywką. W tym przykładzie pokusimy się o przygotowanie prostej gry wzorowanej na popularnym Ping-Pongu. Z założenia gra ta projektowana jest dla jednego użytkownika, jednak po drobnej modyfikacji mogą w nią pograć jednocześnie dwie osoby. Niestety nie mówię tu o przykładzie gry sieciowej, w której mogą rywalizować gracze z różnych miejsc na świecie, a o prostej formie gry dla dwóch graczy korzystających z tego samego komputera.

Budujemy ekran do gry

W przypadku naszej gry układ graficzny nie będzie odgrywał wielkiej roli. Możemy wykorzystać tu tło w całości przygotowane w zewnętrznym programie graficznym lub narysować prosty ekran o przyjemnej dla oka kolorystyce.

Najważniejszym elementem całej gry będzie tu pole gry. Możemy wykorzystać całą scenę, możemy też ograniczyć ją do wybranego obszaru. Oczywiście możemy pokusić się o dodanie linii zewnętrznych, siatki oraz innych elementów ozdobnych, nie będą one jednak wykorzystywane w samej grze (rysunek 8.44).

W naszym przykładzie pokusiłem się o narysowanie placu gry na bazie prostych kształtów wektorowych, które budowane są bezpośrednio w programie Flash. Nie ma tu żadnych specjalnych elementów, jedynie tło, które posłuży za podkład do właściwej gry. Kluczowym elementem jest za to symbol typu MovieClip, czyli piłeczka, którą rozgrywane będą nasze małe zawody. Jej kształt, kolor i wielkość nie mają istotnego znaczenia, liczy się jednak nazwa instancji. Nazwijmy ten symbol mcBall (rysunek 8.45).

Zasady naszej gry są raczej proste. Użytkownik steruje rakietką gracza po prawej stronie ekranu i nie może dopuścić do sytuacji, aby piłka przeleciała obok i znalazła się poza sceną po jej prawej stronie. Każda tego typu sytuacja to strata i utracony punkt. Cała gra odgrywana będzie na czas, a najlepszym graczem zostanie ten, kto straci najmniej punktów. Aby uatrakcyjnić nieco samą grę, możemy pokusić się o wprowadzenie kilku poziomów trudności, rakietek różnych rozmiarów czy elementu losowości w ruchu piłeczki. Rozpoczynamy jednak od głównej funkcjonalności.

Rysunek 8.44. Najważniejszym elementem całej gry będzie pole gry. Możemy wykorzystać całą scenę, możemy też ograniczyć ją do wybranego obszaru

Rysunek 8.45. Kluczowym elementem jest za to symbol typu MovieClip, czyli piłeczka, którą rozgrywane będą nasze małe zawody. Jej kształt, kolor i wielkość nie mają istotnego znaczenia, liczy się jednak nazwa instancji. Nazwijmy ten symbol "mcBall"

Na scenie mamy więc tło zablokowane na swej warstwie, zaś na kolejnej — symbol MovieClip o nazwie instancji mcBall. Naszym zadaniem będzie ożywić ów obiekt. W tym celu dodajemy nową warstwę i nadajemy jej nazwę instancji *as*. Otwieramy panel *Actions* i rozpoczynamy zabawę z kodem.

Animujemy piłeczkę

Najważniejszy w naszej zabawie jest animowany symbol, który za pomocą interaktywnej rakietki należy zatrzymać na scenie. W pierwszym kroku postaramy się dodać jeszcze najprostszą funkcjonalność — animację.

Wykorzystamy w tym celu zdarzenie ENTER_FRAME, którego nasłuchiwać będzie scena naszego projektu.

stage.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);

Kolejny krok to przygotowanie funkcji animujPilke(), która odpowiedzialna jest za animację (rysunek 8.46).

Rysunek 8.46. Kolejny krok to przygotowanie funkcji animujPilke(), która odpowiedzialna jest za animację

```
function animujPilke(Event){
    mcBall.x -=12;
}
```

W rezultacie użycia tego prostego kodu symbol mcBall porusza się w lewo i znika poza granicą sceny. Aby uniknąć tej sytuacji, musimy przygotować animację, która pozwoli na zmianę kierunku ruchu piłeczki w chwili, gdy ta osiągnie lewą krawędź sceny. Takie przykłady budowaliśmy już kilka rozdziałów wcześniej. Kluczem do tego efektu była tam dodatkowa zmienna dir, która przyjmując wartości 1 lub –1, odpowiednio modyfikowała kierunek animacji. Spróbujmy wykorzystać ten sam mechanizm także w tym przykładzie.

Deklarujemy więc zmienną dir i nadajemy jej wartość początkową 1. Aby wprowadzić większą kontrolę nad prędkością animacji, zadeklarujemy także dodatkową zmienną speed. Ta pozwoli nam na łatwą zmianę szybkości ruchu symbolu na scenie. Mnożąc prędkość animacji przez wartość zmiennej dir, otrzymamy zarówno wartości ujemne, jak i dodatnie — będzie to podstawą zmiany kierunku piłeczki na scenie (rysunek 8.47).

Rysunek 8.47. Mnożąc prędkość animacji przez wartość zmiennej "dir", otrzymamy zarówno wartości ujemne, jak i dodatnie — będzie to podstawą zmiany kierunku piłeczki na scenie

```
stage.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);
var speed:Number = 12;
var dir:int = 1;
function animujPilke(Event){
    mcBall.x -=speed * dir
}
```

Klasycznym sposobem sprawdzenia, czy symbol wyszedł poza obszar sceny, są proste instrukcje warunkowe. Wykorzystamy je także w naszym przykładzie. Rozpoczynamy od wprowadzenia zmiany kierunku w chwili, gdy piłka spotka się z lewą krawędzią sceny (rysunek 8.48).

Rysunek 8.48. Rozpoczynamy od wprowadzenia zmiany kierunku w chwili, gdy piłka spotka się z lewą krawędzią sceny

```
function animujPilke(Event){
  mcBall.x -=speed * dir
  if(mcBall.x < 0){
   dir = -1;
  }
}</pre>
```

Już ten prosty fragment kodu umożliwia reakcję piłeczki na lewą krawędź sceny. W chwili gdy współrzędna × symbolu mcBall będzie mniejsza niż 0 (czyli lewa krawędź sceny), zmienna dir zmienia swój znak, co automatycznie wpływa na modyfikację kierunku animacji. W tej prostej instrukcji nie uwzględniamy na razie szerokości piłki, a warto by było. Aby uniknąć sytuacji, że piłka w połowie wy-chodzi poza obszar sceny, do naszego warunku należy dodać jeszcze połowę jej szerokości. Niewielka modyfikacja kodu daje dużo lepszy efekt (rysunek 8.49).

Rysunek 8.49. W tej prostej instrukcji nie uwzględniamy na razie szerokości piłki, a warto by było. Aby uniknąć sytuacji, że piłka w połowie wychodzi poza obszar sceny, do naszego warunku należy dodać jeszcze połowę jej szerokości. Niewielka modyfikacja kodu daje dużo lepszy efekt

```
function animujPilke(Event){
  mcBall.x -=speed * dir
  if(mcBall.x < mcBall.width/2 ){
  dir = -1;
  }
}</pre>
```

Aby ułatwić sobie testowanie gry, w tej chwili wprowadzimy także podobne ograniczenie na prawej krawędzi sceny. Docelowo w tym miejscu nie będzie żadnych ograniczeń co do animacji. Zmianę jej kierunku wygeneruje gracz, odbijając piłkę we właściwym momencie (rysunek 8.50).

```
function animujPilke(Event){
  mcBall.x -=speed * dir
  if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){
  dir = -1;
  }
  if (mcBall.x > stage.stageWidth-mcBall.width/2){
  dir = 1;
  }
}
```


Rysunek 8.50. Aby ułatwić sobie testowanie gry, w tej chwili wprowadzimy także podobne ograniczenie na prawej krawędzi sceny. Docelowo w tym miejscu nie będzie żadnych ograniczeń co do animacji. Zmianę jej kierunku wygeneruje gracz, odbijając piłkę we właściwym momencie

Widoczny fragment wprowadza nam niekończącą się animację piłeczki w obu kierunkach na scenie. W tej chwili piłka porusza się stale po tym samym torze (na tej samej wysokości), co zupełnie nie nadaje się do naszej gry. Spróbujmy to zmienić, dodając nieco przypadkowych zmian kierunku animacji i uwzględniając zarówno ruch w pionie, jak i w poziomie. Takie działanie wymusi nam wprowadzenie podobnych ograniczeń w ruchu animacji w pionie. Piłeczka nie powinna wychodzić z obszaru sceny. Wymaga to dodania dodatkowej zmiennej dirV oraz wprowadzenia animacji także w pionie.

Aby możliwe było niezależne sterowanie zarówno prędkością, jak i kierunkiem animacji w pionie i w poziomie, wprowadzimy także dodatkową zmienną speedV określającą prędkość animacji w pionie. W wyniku wprowadzenia niezbędnych poprawek cały kod jest teraz nieco dłuższy. Pozwala jednak na zapętlenie animacji na scenie, tak że obiekt w chwili zetknięcia się z dowolną krawędzią zmienia swój kierunek ruchu. Niebawem dodamy tu jeszcze element przyspieszania, dzięki czemu animacja stanie się zdecydowanie ciekawsza, a co za tym idzie trudniejsza. Najprostszym sposobem na realizację przyspieszania jest wykorzystanie efektu mnożenia bieżącej prędkości (zmienna speed oraz speedV) przez niewielką liczbę typu 1.01. Jeśli przyspieszanie realizowane będzie przy każdym odbiciu piłeczki od dowolnej ścianki, przyrost prędkości stanie się coraz bardziej zauważalny. Inaczej mówiąc, im dłużej pogramy, tym poziom trudności będzie z każdą chwilą wyższy (rysunek 8.51).

Rysunek 8.51. Najprostszym sposobem na realizację przyspieszania jest wykorzystanie efektu mnożenia bieżącej prędkości (zmienna "speed" oraz "speedV") przez niewielką liczbę typu 1.01. Jeśli przyspieszanie realizowane będzie przy każdym odbiciu piłeczki od dowolnej ścianki, przyrost prędkości stanie się coraz bardziej zauważalny

Przygotowanie takich modyfikacji nie jest trudne. Wystarczy wprowadzić kilka zmian wewnątrz warunków, a nasza gra stanie się dużo bardziej atrakcyjna.

```
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
function animujPilke(Event){
    mcBall.x -=speed * dir;
    mcBall.y +=speed * dirV;
    if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){</pre>
```

```
dir = -1;
speed *=1.01
}
if (mcBall.x > stage.stageWidth-mcBall.width/2){
dir = 1;
speed *=1.02
}
if(mcBall.y < mcBall.width/2){
dirV = 1;
speedV *=1.1
}
if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2){
dirV = -1;
speedV *=1.2
}
```

Dodajemy rakietkę użytkownika

W chwili gdy piłeczka z powodzeniem animuje się na naszym ekranie, pora przejść do pracy nad interaktywną rakietką użytkownika. W tym celu importujemy lub rysujemy niewielki obiekt, który mógłby posłużyć nam do odbijania animowanej piłeczki. Warto zwrócić uwagę, aby obiekt ten nie był zbyt duży, ponieważ znacznie ułatwi to grę.

W naszym przykładzie pokusiłem się o przygotowanie obiektu na bazie kształtu klasycznej gry ping-pong. Będzie to po prostu niewielki prostokąt. Chcąc animować rakietkę za pomocą kodu, muszę przekształcić przygotowaną grafikę w symbol typu MovieClip. Najlepszym miejscem zaczepienia punktu *Registration* będzie niewątpliwie środek symbolu (rysunek 8.52).

Aby zarządzanie rakietką za pomocą kodu ActionScript było możliwe, nadajemy jej nazwę instancji — mcRakietka i umieszczamy ją nieopodal prawej krawędzi ekranu (rysunek 8.53). W tym miejscu użytkownik, korzystając z klawiszy na klawiaturze, będzie mógł przemieszczać obiekt w górę lub w dół, tak aby skutecznie odbić nadlatującą piłeczkę.

Sterowanie rakietką

Do sterowania ruchem rakietki wykorzystamy klawisze ze strzałkami. Aby możliwa była ich obsługa, zastosujemy przedstawiony wcześniej wariant z nasłuchiwaniem wciśnięcia lub też zwolnienia danego klawisza. Wciśnięty klawisz pozwoli na szybkie przemieszczanie obiektu w danym kierunku. Zwolnienie klawisza zatrzyma ten ruch.

Rysunek 8.52. W naszym przykładzie pokusiłem się o przygotowanie obiektu na bazie kształtu klasycznej gry ping-pong. Będzie to po prostu niewielki prostokąt. Chcąc animować rakietkę za pomocą kodu, muszę przekształcić przygotowaną grafikę w symbol typu MovieClip. Najlepszym miejscem zaczepienia punktu Registration będzie niewątpliwie środek symbolu

Za obsługę klawiszy na naszej klawiaturze odpowiadają zdarzenia z kategorii KeyboardEvent. Najpopularniejsze z nich to oczywiście KEY_DOWN oraz KEY_UP, które odpowiadają odpowiednio za wciśnięcie lub zwolnienie dowolnego klawisza. W tym miejscu nie ma znaczenia, który klawisz został wciśnięty. Zdarzenia KEY_DOWN oraz KEY_UP reagują na użycie zupełnie dowolnego klawisza. Warto zwrócić uwagę na fakt, że Adobe Flash nie daje nam bezpośrednio zdarzenia, które informuje o wciśnięciu i przytrzymaniu wciśniętego klawisza. ActionScript pozwala na reakcję jedynie na wciśnięcie lub zwolnienie klawisza. Inne przydatne zdarzenia musimy przygotować samodzielnie.

Aby animacja rakietki przebiegała płynnie, ponownie wykorzystamy tu zdarzenie ENTER_FRAME i na jego bazie wprowadzimy nasz symbol w ruch. Rozpoczynamy jednak od nasłuchiwania wciśnięcia odpowiednich klawiszy na naszej klawiaturze. Podobnie jak we wcześniejszym przykładzie, najlepiej będzie wykorzystać tu obiekt typu stage.

Rysunek 8.53. Aby zarządzanie rakietką za pomocą kodu ActionScript było możliwe, nadajemy jej nazwę instancji — mcRakietka i umieszczamy ją nieopodal prawej krawędzi ekranu

Wciśnięcie i zwolnienie właściwego klawisza spowoduje zmianę ruchu naszej rakietki na scenie. W jaki sposób połączymy teraz owe działania? Wykorzystamy tu dodatkową zmienną jestWcisniety, która pozwoli na zapis i przechowanie informacji o wciśnięciu lub zwolnieniu klawisza. Na tej podstawie przygotujemy odpowiednie animacje. Aby dodać zmienną o charakterze logicznym (Boolean), wprowadzimy jeszcze dodatkową linię kodu. W chwili uruchomienia naszej gry żaden klawisz nie będzie automatycznie wciśnięty, zatem wartość zmiennej jestWcisniety przyjmuje początkowo stan false (rysunek 8.54).

```
var jestWcisniety:Boolean = false;
stage.addEventListener(KeyboardEvent.KEY_DOWN, klawiszWDol);
stage.addEventListener(KeyboardEvent.KEY_UP, klawiszWGore);
```

Aby wprowadzony dodatkowo kod mógł zadziałać, konieczne jest oczywiście dodanie odpowiednich funkcji obsługi nasłuchiwanych zdarzeń. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na pewną konsekwencję w konstrukcji nazw, jakie używam w naszych przykładach. Wprowadzając często te same nazwy obiektów, funkcji czy nawet własnych klas, oswajamy się z kodem ActionScript i popełniamy mniej błędów literowych. Nie bez znaczenia jest także fakt, że w wielu miejscach możemy po prostu skopiować i wkleić wykorzystany we wcześniejszej pracy kod bez konieczności wprowadzania niemal żadnych zmian.

Rysunek 8.54. Aby dodać zmienną o charakterze logicznym (Boolean), wprowadzimy jeszcze dodatkową linię kodu. W chwili uruchomienia naszej gry żaden klawisz nie będzie automatycznie wciśnięty, zatem wartość zmiennej "jestWcisniety" przyjmuje początkowo stan false

Obie funkcje mają za zadanie odpowiednio zmodyfikować wartość zmiennej. Jeśli wciskamy klawisz na klawiaturze, zmienna przyjmie wartość true, po zwolnieniu ponownie powróci do stanu false (rysunek 8.55).

Rysunek 8.55. Obie funkcje mają za zadanie odpowiednio zmodyfikować wartość zmiennej. Jeśli wciskamy klawisz na klawiaturze, zmienna przyjmie wartość true, po zwolnieniu ponownie powróci do stanu false

```
function klawiszWDol(KeyboardEvent){
   jestWcisniety = true;
   trace(jestWcisniety);
}
function klawiszWGore(KeyboardEvent){
   jestWcisniety = false;
   trace(jestWcisniety);
}
```

Aby sprawdzić, czy cały kod działa poprawnie, możemy skorzystać z widocznych powyżej metod trace(). W chwili wciśnięcia lub zwolnienia klawisza myszki zmienia się wartość zmiennej jestWcisniety, a informacje te za pomocą metody trace() prezentujemy w oknie *Output*. Oczywiście tylko na chwilkę, aby się upewnić, że wszystko działa dobrze. Jeśli w wyniku wciśnięcia i puszczenia dowolnego klawisza na klawiaturze generowane są informacje typu: true, false, true, false, oznacza to, że przykład prawidłowo reaguje na nasze działania. W tej sytuacji instrukcję trace() możemy już usunąć z kodu.

Na bazie zmiennej jestWcisniety przygotujemy teraz samą animację. Nie będzie to trudne, choć wymaga wprowadzenia całkiem sporej dawki kodu. W pierwszej chwili dodajmy możliwość poruszania rakietką w górę w chwili wciśnięcia dowolnego klawisza. W momencie zwolnienia rakietka powinna się zatrzymać. Reakcję na wciśnięcie odpowiednich klawiszy dodamy niebawem.

Ponieważ animacja rakietki odbywać się będzie na bazie zdarzenia ENTER_FRAME, mamy tu dwie możliwości. Możemy wykorzystać albo istniejącą funkcję animuj >Pilke() (działa ona przecież na bazie zdarzenia ENTER_FRAME), albo napisać od nowa własną. Aby ułatwić sobie czytanie kodu, przygotujemy nową funkcję do animacji rakietki. Wymaga to jednak dodania nasłuchiwania zdarzenia ENTER_ >FRAME. Wykorzystamy w tym miejscu samą rakietkę (rysunek 8.56).

```
Actions
 & ቇ ⊕ ♥ 喜 🖻 थ 합 昔 ¥ ፟፟ ፟ 🗇 🗭 🗉
                                                                🕞 Code Snippets 🔌
                                                                              2
           trace(jestWcisniety);
      function klawiszWGore(KeyboardEvent) {
          jestWcisniety = false;
           trace(jestWcisniety);
      }
      mcRakietka.addEventListener(Event.ENTER FRAME, animujRakietke);
      function animujRakietke(Event) {
          if(jestWcisniety){
              mcRakietka.y -=1;
          }
      }
 • as:1 🐳
 Line 45 of 52, Col 1
```

Rysunek 8.56. Aby ułatwić sobie czytanie kodu, przygotujemy nową funkcję do animacji rakietki. Wymaga to jednak dodania nasłuchiwania zdarzenia ENTER_FRAME. Wykorzystamy w tym miejscu samą rakietkę

```
mcRakietka.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujRakietke);
function animujRakietke(Event){
    if(jestWcisniety){
        mcRakietka.y -=1;
    }
}
```

Aby teraz wprowadzić odrębną reakcję na wciśnięcie klawisza ze strzałką w górę (ruch w górę) i dół (animacja w dół), musimy wprowadzić nasłuchiwanie kodu klawisza, który generował zdarzenia. W wielu wcześniejszych przykładach wykorzystywaliśmy w tym miejscu dodatkową zmienną evt oraz właściwość target. Tak zrobimy także w tym przypadku.

Spróbujmy jednak najpierw się zastanowić, jaki efekt mamy osiągnąć. Jeśli użytkownik wciśnie klawisz ze strzałką w górę, rakietka powinna przesunąć się w górę, jeśli wciśniemy strzałkę w dół, rakietka odpowiednio przesunie się w dół. Czy tego typu konstrukcja coś nam przypomina?

Jeżeli spełniony jest warunek, wykonaj to...

Jest to klasyczna instrukcja warunkowa, możemy więc wykorzystać w tym miejscu tradycyjny zapis z użyciem instrukcji if lub zapis z użyciem metody switch(). Oba sposoby dają te same efekty. Ponieważ instrukcja if nieco częściej pojawia się w naszych przykładach, spróbujmy w tym miejscu przećwiczyć wykorzystanie metody switch(). Gdzie jednak dodamy stosowne działania?

Całą logikę wykrywania właściwego klawisza przypiszemy wewnątrz funkcji klawiszWDol(). To ona reaguje przecież na wciśnięcie klawisza. W tym miejscu najłatwiej będzie przechwycić kod klawisza, który generował zdarzenie. Co jednak daje nam tego typu informacja? Jeśli wciskamy klawisz ze strzałką w górę, nasza rakietka powinna poruszać się (zmienić wartość współrzędnej y) w górę. Wartości jej współrzędnej y powinny zatem maleć (punkt 0,0 znajduje się w lewym górnym narożniku sceny). Jeśli wciskamy strzałkę w dół, wartość współrzędnej y powinna rosnąć. W obu wypadkach odwołujemy się więc do tej samej właściwości y, czyli pionowego położenia rakietki na scenie. Aby nie generować dodatkowego kodu, do reakcji na wciśnięcie odpowiedniego klawisza zastosujemy więc pojedynczą zmienna rakietkaSpeed, która w zależności od wybranego klawisza przyjmie wartość ujemną lub dodatnią. Co ważne, funkcja klawiszWGore() resetuje wartość zmiennej rakietkaSpeed, nadając jej ponownie wartość 0 w chwili, gdy zwolnimy klawisz. Zmienną rakietkaSpeed wykorzystamy także do animacji rakietki wewnątrz funkcji animujRakietke(). Rozpoczynamy od dodania zmiennej oraz instrukcji warunkowej umieszczonej wewnątrz funkcji klawiszWDol() (rysunek 8.57).

```
function klawiszWDol(evt:KeyboardEvent){
  jestWcisniety = true;
   switch(evt.keyCode){
   case Keyboard.UP: rakietkaSpeed = -15;
```


Rysunek 8.57. Rozpoczynamy od dodania zmiennej oraz instrukcji warunkowej umieszczonej wewnątrz funkcji klawiszWDol()

```
break;
case Keyboard.DOWN: rakietkaSpeed = 15;
break;
}
function klawiszWGore(KeyboardEvent){
jestWcisniety = false;
rakietkaSpeed = 0;
trace(jestWcisniety);
}
```

Ostatni krok to użycie zmiennej rakietkaSpeed do budowy animacji rakietki na scenie. W tym celu wewnątrz funkcji animujRakietke() wprowadzamy stosowną zmianę (rysunek 8.58).

Rysunek 8.58. Ostatni krok to użycie zmiennej "rakietkaSpeed" do budowy animacji rakietki na scenie. W tym celu wewnątrz funkcji animujRakietke() wprowadzamy stosowną zmianę

```
function animujRakietke(Event){
    mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
}
```

W tej chwili cały kod naszej gry nieco się rozrósł. Nie jest jednak przesadnie skomplikowany. Pozwala już na animację piłki na scenie oraz sterowanie rakietką za pomocą odpowiednich klawiszy. Jeśli zależy nam, aby zmienić prędkość animacji rakietki, wystarczy zmodyfikować wartości zmiennej rakietkaSpeed. Wyższe wartości bezwzględne pozwalają na szybsze poruszanie symbolem na scenie i ułatwiają nam grę. Mniejsze wartości skutecznie utrudnią zabawę, szczególnie gdy ta nieco przeciągnie się w czasie i prędkość piłeczki wyraźnie wzrośnie.

Testując naszą zabawkę, warto zwrócić uwagę na fakt, że wszystko działa poprawnie, jednak w ferworze gry możemy doprowadzić do sytuacji, w której rakietka całkiem wyjedzie poza scenę. Nie jest to chyba zamierzony efekt. Aby uniknąć takiej sytuacji, należy wprowadzić ograniczenia brzegowe nieco podobne do tych, jakich używamy do utrzymania piłeczki w obrębie sceny (rysunek 8.59).

```
Actions
 $ ₽ ⊕ ♥ ≣ 🖻 थ 昔昔常 몓 ₽ 🗉
                                                             Code Snippets
                                                                           ?
 50
      var rakietkaSpeed:int = 0;
      function animujRakietke(Event) {
          if (mcRakietka.y < mcRakietka.width) {
              mcRakietka.y = mcRakietka.width;
          }
          if (mcRakietka.y > stage.stageHeight - mcRakietka.width) {
              mcRakietka.y = stage.stageHeight - mcRakietka.width;
          }
              mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
      }
 🛛 as:1 🚽
 Line 44 of 67 Col 26
```

Rysunek 8.59. Aby uniknąć takiej sytuacji, należy wprowadzić ograniczenia brzegowe nieco podobne do tych, jakich używamy do utrzymania piłeczki w obrębie sceny

```
function animujRakietke(Event){
    if(mcRakietka.y < mcRakietka.width){
        mcRakietka.y = mcRakietka.width;
    }
    if(mcRakietka.y > stage.stageHeight - mcRakietka.width){
        mcRakietka.y = stage.stageHeight - mcRakietka.width;
    }
    mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
}
```

Jeśli więc rakietka znalazła się poza sceną, automatycznie umieszczamy ją ponownie na scenie, umożliwiając dalszą animację. Warto zwrócić uwagę na fakt, że animacja obiektu przebiega niezależnie od warunków sprawdzających położenie symbolu na scenie.

Odbijanie piłeczki

Cały sens naszej gry sprowadza się do aktywnego odbijania piłeczki, gdy ta znajdzie się nieopodal prawej krawędzi strony. Gracz nie powinien dopuścić do sytuacji, aby piłka przeleciała poza scenę i nie była odbita rakietką.

Aby wprowadzić tę funkcjonalność, musimy zapoznać się z niezwykle popularną w grach metodą hitTestObject(). Jest to metoda, która pozwala na detekcję zderzenia się dwóch obiektów. W naszym przykładzie dzięki użyciu hitTestObject() możemy wprowadzić zmianę kierunku ruchu piłeczki w chwili zetknięcia z rakietką. Podobnie jak podczas sprawdzania położenia piłeczki czy też rakietki na scenie, także w tym przypadku wykorzystamy instrukcję warunkową if. Jeśli piłeczka dotyka rakietki, zmieniamy wartość zmiennej dir. Wówczas piłka zmienia kierunek ruchu i gra toczy się dalej. Całość dodajemy wewnątrz funkcji animujRakietke() (rysunek 8.60).

```
Actions
 $ @ ⊕ ♥ 書 🧟 ♡ ♡ ♡ 🗄
                                                                            2
                                                               🕞 Code Snippets 🔌
      function animujRakietke(Event) {
          if (mcBall.hitTestObject (mcRakietka)) {
                dir=1;
          }
          if(mcRakietka.y < mcRakietka.width){</pre>
               mcRakietka.y = mcRakietka.width;
          }
          if (mcRakietka.y > stage.stageHeight - mcRakietka.width) {
              mcRakietka.y = stage.stageHeight - mcRakietka.width;
          }
                                                                             Ε
  63
64
              mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
      }
                                                                             -
 • as:1 🚽
```

Rysunek 8.60. Jeśli piłeczka dotyka rakietki, zmieniamy wartość zmiennej dir. Wówczas piłka zmienia kierunek ruchu i gra toczy się dalej. Całość dodajemy wewnątrz funkcji animujRakietke()

```
function animujRakietke(Event){
    if(mcBall.hitTestObject(mcRakietka)){
        dir=1;
        }
    if(mcRakietka.y < 0){
        mcRakietka.y = 0;
    }
    if(mcRakietka.y > stage.stageHeight){
        mcRakietka.y = stage.stageHeight;
    }
        mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
}
```

W tym momencie podstawowe założenia naszej gry działają poprawnie. Piłeczka porusza się automatycznie pomiędzy krawędziami sceny. Użytkownik za pomocą wybranych klawiszy może sterować położeniem rakietki, a gdy zetknie się ona z nadlatującą piłką, zmienia kierunek animacji. Niestety to jeszcze nie koniec. W tej chwili, gdy nie uda nam się odbić piłki, ta automatycznie odbije się od krawędzi i gra toczy się dalej. Spróbujmy to zmienić, dodając nieco realizmu.

W chwili gdy piłeczka nie zostanie odbita i przeleci poza krawędź ekranu, postaramy się umieścić ją na scenie po lewej stronie. W ten sposób przypominać to będzie klasyczny serwis, a gra potoczy się dalej. Aby wszystko zadziałało należycie, musimy wprowadzić drobne zmiany w jednym z warunków wewnątrz funkcji animujPilke(). W chwili gdy piłka wychodzi ze sceny, umieszczamy ją tuż przed sceną z lewej strony i kontynuujemy animację (rysunek 8.61).

```
Actions
 $ ₽ ⊕ ♥ ≣ 🖻 थ 🗄 🛱 ♥ ₽ ₽ 🖻 🗉
                                                           🕞 Code Snippets
                                                                        ?
  8
  9
     function animujPilke(Event) {
       mcBall.x -=speed * dir;
 10
 11
         mcBall.y +=speed * dirV;
 13
         if(mcBall.x <mcBall.width/2){
        dir = -1;
 14
 15
        speed *=1.03
         }
 16
 17
         if (mcBall.x > stage.stageWidth) {
         mcBall.x = -20;
 18
 19
         dir=1;
 20
         }
         if(mcBall.y < mcBall.width/2){
 21
        dirV = 1;
 22
        speedV *=1.1
 23
 24
         }
  25
         if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2) {
  26
         dirV = -1;
          speedV *=1.3
  27
  28
          }
 29 }
 30
 31 var jestWcisniety:Boolean = false;
 • as:1 🐳
 Line 30 of 66, Col 1
```

Rysunek 8.61. W chwili gdy piłka wychodzi ze sceny, umieszczamy ją tuż przed sceną z lewej strony i kontynuujemy animację

```
function animujPilke(Event){
  mcBall.x -=speed * dir;
  mcBall.y +=speed * dirV;
  if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){
  dir = -1;
  speed *=1.03
  }</pre>
```

```
if (mcBall.x > stage.stageWidth){
  mcBall.x = -20;
  dir=1;
  }
  if(mcBall.y < mcBall.width/2){
   dirV = 1;
  speedV *=1.1
  }
  if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2){
   dirV = -1;
   speedV *=1.3
  }
}
```

W rezultacie nasza gra coraz bardziej zaczyna przypominać oryginalny pierwowzór. Brakuje nam jeszcze zliczania punktów i reakcji na nieodbitą piłkę. Spróbujmy zrobić to tak. W chwili gdy piłka wyleci ze sceny, użytkownik traci jedną piłkę, czyli szansę. Za każde odbicie zaliczony zostanie dodatkowy punkt. Gramy do chwili, gdy użytkownik zmarnuje swoją trzecią szansę. W ten sposób po utracie trzech piłek nasza gra automatycznie się zakończy. Wygrywa ten, kto zdobędzie najwięcej punktów, czyli najwięcej razy odbije piłeczkę.

Dodajemy śledzenie wyniku i zakończenie gry

Do prezentacji wyniku powinniśmy przygotować na scenie dynamiczne pole tekstowe. Przechodzimy więc na scenę, dodajemy nową warstwę i rysujemy dynamiczne pole tekstowe o dowolnym rozmiarze. Korzystając z opcji formatowania tekstu, nadajemy mu odpowiedni kolor, wielkość oraz krój pisma. Jeśli nie zależy nam na szczególnej czcionce, warto wybrać w tym miejscu krój pisma *_sans* (rysunek 8.62), co oznacza domyślny krój bezszeryfowy komputera, na którym odtwarzana jest nasza gra. W większości przypadków będzie to *Arial* lub bardzo podobna czcionka. Nadajemy nazwę instancji naszego pola — txtWynik (rysunek 8.63).

Upewnijmy się, że pole tekstowe jest wystarczająco duże (szczególnie szerokie), aby prezentować właściwy tekst. Jeśli podczas dalszych prób nie widać końcowego fragmentu tekstu, oznacza to, że pole jest po prostu zbyt małe. Całkowicie niewidoczny tekst może sugerować użycie pisma o kolorze tła.

Do prezentacji i zliczania punktacji wykorzystamy dodatkową zmienną — wynik. Dodajemy ją na początku kodu nieopodal deklaracji pozostałych zmiennych (rysunek 8.64).

```
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
var wynik:int = 0;
```


Rysunek 8.62. Korzystając z opcji formatowania tekstu, nadajemy mu odpowiedni kolor, wielkość oraz krój pisma. Jeśli nie zależy nam na szczególnej czcionce, warto wybrać w tym miejscu krój pisma _sans

					44	×	
ł	Propertie	ies				*=	
	. т		txtWynik				
	1		Classic Text		•	11	
	:		Dynamic Text	🔻	↓₩		
	🗢 POSI	TION	AND SIZE				
		X:	23,30	Y: 19,50			
		W:	290,05 H	H: 25,45			
	CHAR	RACTE	ER				
	Far	mily:	_sans		•		
	s	ityle:		▼ Emb	ed		
		Size:	<u>18,0</u> pt Let	ter spacing	: 0,0		
	C	olor:	Auto	kern			
	Anti-a	alias:					
	:		AB 🐟 🗐	[T ¹ T ₁		
	🗢 PARA	AGRAP	н				
	For	mat:				•	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·							

Rysunek 8.63. Nadajemy nazwę instancji naszego pola — "txtWynik"

Rysunek 8.64. Do prezentacji i zliczania punktacji wykorzystamy dodatkową zmienną — "wynik". Dodajemy ją na początku kodu nieopodal deklaracji pozostałych zmiennych

Aby w naszym polu wyświetlić stosowną informację o uzyskanym wyniku, przygotujemy własną funkcję. W ten sposób będziemy mogli wykorzystać ją także w innym miejscu. Istotą działania funkcji będzie wyłącznie prezentacja specjalnie formatowanego wyniku na scenie (rysunek 8.65).

```
Actions
 ♣ ∅ ⊕ ♥ ≣ 
₽ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ■
                                                                             0
                                                               🕞 Code Snippets
     stage.addEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
                                                                              *
                                                                             =
      var speed:Number = 12;
      var speedV:Number = 3;
      var dir:int = 1;
      var dirV:int = 1;
      var wynik:int = 0;
      function pokazWynik() {
          txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
      }
 • as:1 🚽
 Line 8 of 72, Col 1
```

Rysunek 8.65. Aby w naszym polu wyświetlić stosowną informację o uzyskanym wyniku, przygotujemy własną funkcję. W ten sposób będziemy mogli wykorzystać ją także w innym miejscu

```
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
var wynik:int = 0;
function pokazWynik(){
   txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
}
```

Korzystając ze znaku + (plus), możemy stosunkowo łatwo łączyć różne teksty (i liczby jak w tym przypadku) w jeden ciąg tekstowy. Tego typu działanie zwane jest konkatenacją. Warto zwrócić tu uwagę na spacje zawarte wewnątrz cudzysłowów. To właśnie dzięki nim tekst prezentowany na scenie jest czytelny Naturalnie, aby przygotowana właśnie funkcja umożliwiła prezentację wyniku na scenie, musimy ją wywołać. Tuż poniżej dodajemy więc dodatkową linię kodu (rysunek 8.66).

Rysunek 8.66.

Naturalnie, aby przygotowana właśnie funkcja umożliwiła prezentację wyniku na scenie, musimy ją wywołać. Tuż poniżej dodajemy więc dodatkową linię kodu

```
Actions
 & ❷ ⊕ ♥ 喜 🛛 완 昔 🕈 쀧 꼗 ♬ 🗉
                                                 Code Snippets
                                                               ?
   3 var speed:Number = 12;
                                                               *
   4
     var speedV:Number = 3;
                                                               Ε
   5
     var dir:int = 1;
   6
     var dirV:int = 1;
   7
      var wynik:int = 0;
  8
   9
      function pokazWynik() {
  10
      txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
  11
      }
  12
  13
      pokazWynik();
 14
                                                              b.
 • as:1 🚽
 Line 10 of 72, Col 2
```

```
function pokazWynik(){
   txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
}
pokazWynik();
```

W ten sposób w chwili uruchomienia gry na ekranie widoczny jest tekst informujący o liczbie zdobytych przez nas punktów. Naturalnie w tym momencie jest to zero punktów (rysunek 8.67).

Rysunek 8.67. W ten sposób w chwili uruchomienia gry na ekranie widoczny jest tekst informujący o liczbie zdobytych przez nas punktów. Naturalnie w tym momencie jest to zero punktów

Kolejny fragment kodu odpowiedzialnego za zliczanie punktów wprowadzamy wewnątrz funkcji animujRakietke(). Każde odbicie piłki powinno powiększać (inkrementować) wartość zmiennej o 1 i automatycznie wyświetlać odpowiednie dane na ekranie. Lokalizujemy więc fragment z metodą hitTestObject() i wprowadzamy niewielkie modyfikacje. W chwili odbicia piłeczki rakietką zapis wynik++ powiększa zmienną wynik o 1. Wywołanie funkcji pokazWynik() pozwala na prezentację uaktualnionej punktacji w przygotowanym polu tekstowym (rysunek 8.68).

Rysunek 8.68. Wywołanie funkcji pokazWynik() pozwala na prezentację uaktualnionej punktacji w przygotowanym polu tekstowym

```
function animujRakietke(Event){
    if(mcBall.hitTestObject(mcRakietka)){
        dir=1;
        wynik++
        pokazWynik();
        }
    if(mcRakietka.y < 0){
        mcRakietka.y = 0;
    }
    if(mcRakietka.y >stage.stageHeight){
        mcRakietka.y = stage.stageHeight;
    }
    mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
}
```

Ostatni krok to reakcja programu na przekroczenie dopuszczalnej liczby nieodbitych piłek. Aby sprawdzić ten stan, ponownie wykorzystamy dodatkową zmienną — badBall. Przechodzimy więc do kodu i w pobliżu pozostałych zmiennych wprowadzamy deklarację kolejnej (rysunek 8.69).

```
Actions
 $ ₽ € ♥ ≣ 🖻 ♥ 5 5 7 7 0 0 0 🗉
                                                        🕞 Code Snippets 🔦
                                                                      ?
   1 stage.addEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
      var speed:Number = 12;
     var speedV:Number = 3;
      var dir:int = 1;
      var dirV:int = 1;
      var wynik:int = 0;
      var badBall:int = 3;
      function pokazWynik() {
       txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
      pokazWynik();
     function animujPilke(Event) {
 • as:1 🐳
 Line 9 of 76, Col 1
```

Rysunek 8.69. Ostatni krok to reakcja programu na przekroczenie dopuszczalnej liczby nieodbitych piłek. Aby sprawdzić ten stan, ponownie wykorzystamy dodatkową zmienną — "badBall"

```
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
var wynik:int = 0;
var badBall:int = 3;
```

Aby modyfikować wartość zmiennej badBall w chwili, gdy piłeczka wyleci nieodbita poza obszar sceny, musimy dopisać fragment kodu wewnątrz przygotowanej wcześniej instrukcji warunkowej. Lokalizujemy funkcję animujPilke() i szukamy instrukcji warunkowej if. W jej wnętrzu dodajemy niewielki fragment kodu baddBall--;. Aby podejrzeć poprawność naszych działań, możemy łatwo śledzić zachowanie zmiennej badBall, wykorzystując metodę trace(badBall).

```
function animujPilke(Event){
  mcBall.x -=speed * dir;
  mcBall.y +=speed * dirV;

  if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){
   dir = -1;
   speed *=1.03
   }
  if (mcBall.x > stage.stageWidth){
   mcBall.x = -20;
   dir=1;
   badBall--;
trace(badBall);
   }
  if(mcBall.y < mcBall.width/2){
   dirV = 1;
   speedV *=1.1
  }
}</pre>
```

```
if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2){
  dirV = -1;
  speedV *=1.3
  }
}
```

W chwili gdy zmienna osiągnie wartość zero, nie dzieje się nic szczególnego, ba, program pozwala kontynuować grę nawet wtedy, gdy zmienna przyjmuje wartości ujemne (rysunek 8.70). To właśnie należy zmienić. W chwili gdy użytkownik trzykrotnie straci swą piłkę, gra powinna się zatrzymać, a na ekranie powinien pojawić się stosowny komunikat. Dodatkowo, powinna istnieć możliwość ponownego uruchomienia naszej gry zupełnie od początku. Będą to już ostatnie zmiany, które wprowadzimy w naszym kodzie.

Rysunek 8.70. W chwili gdy zmienna osiągnie wartość zero, nie dzieje się nic szczególnego, ba, program pozwala kontynuować grę nawet wtedy, gdy zmienna przyjmuje wartości ujemne

W chwili gdy zmienna badBall osiągnie wartość 0, nasza piłka powinna się zatrzymać. Wykonamy to, zdejmując nasłuchiwanie zdarzenia ENTER_FRAME odpowiedzialnego za animację piłeczki. Niestety krok ten wymaga dodatkowej zmiany samej funkcji. O co tu chodzi?
Rozpocznijmy od wprowadzenia stosownych zmian, a później przeanalizujemy nasz kod. Zmiany dotyczą w tej chwili jedynie funkcji animujPilke() i jej pierwszych czterech wierszy (rysunek 8.71).

```
Actions
 ⊕ ∅ ⊕ ♥ ≣ 
⊕ ♥ ≣ 
⊕ ♥ ■ 
⊕ ♥ ■ 
                                                                              2
                                                                Code Snippets
      pokazWynik();
      function animujPilke(e) {
          if(badBall==0){
          stage.removeEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
          mcBall.x -= speed * dir;
          mcBall.y +=speed * dirV;
          if(mcBall.x <mcBall.width/2){</pre>
          dir = -1;
          speed *=1.03
          }
          if (mcBall.x > stage.stageWidth) {
          mcBall.x = -20;
          dir=1;
          badBall--;
          3
          if(mcBall.y < mcBall.width/2){
          dirV = 1;
          speedV *=1.1
          if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2) {
          dirV = -1;
          speedV *=1.3
           }
      }
 • as:1 🐳
 Line 19 of 82, Col 2
```

Rysunek 8.71. Rozpocznijmy od wprowadzenia stosownych zmian, a później przeanalizujemy nasz kod. Zmiany dotyczą w tej chwili jedynie funkcji animujPilke() i jej pierwszych czterech wierszy

```
function animujPilke(e){
    if(badBall==0){
        stage.removeEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);
    }
    mcBall.x -=speed * dir;
    mcBall.y +=speed * dirV;
    if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){
        dir = -1;
        speed *=1.03
    }
    if (mcBall.x > stage.stageWidth){
        mcBall.x = -20;
        dir=1;
        badBall--;
    }
    if(mcBall.y < mcBall.width/2){</pre>
```

```
dirV = 1;
speedV *=1.1
}
if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2){
dirV = -1;
speedV *=1.3
}
```

Najbardziej widoczna zmiana dotyczy wprowadzenia prostej instrukcji if. Jeżeli zmienna badBall osiągnie wartość O, wówczas zdejmujemy możliwość nasłuchiwania zdarzenia ENTER_FRAME, które jest odpowiedzialne za animację piłki. To podstawowa zmiana, jaką tu wprowadziłem. Kolejna dotyczy samej definicji funkcji. W miejsce zapisu function animujPilke(Event) pojawił się teraz fragment function animujPilke(e). Jest to konieczna modyfikacja kodu, niezbędna do tego, aby udało się zdjąć nasłuchiwanie zdarzenia ENTER FRAME.

Cały kod naszej gry w tej chwili przedstawia się następująco:

```
stage.addEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
var wynik:int = 0;
var badBall:uint = 3;
function pokazWynik(){
 txtWynik.text = "Twój wynik to: " + wynik + " pkt";
}
pokazWynik();
function animujPilke(e){
  if(badBall==0){
    stage.removeEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
  }
  mcBall.x -=speed * dir;
 mcBall.y +=speed * dirV;
  if(mcBall.x <mcBall.width/2 ){
  dir = -1;
  speed *=1.03
  if (mcBall.x > stage.stageWidth){
 mcBall.x = -20;
  dir=1:
  badBall--;
  if(mcBall.y < mcBall.width/2){</pre>
  dirV = 1;
  speedV *=1.1
  if(mcBall.y > stage.stageHeight - mcBall.height/2){
  dirV = -1;
  speedV *=1.3
```

```
}
}
var jestWcisniety:Boolean = false;
stage.addEventListener(KeyboardEvent.KEY DOWN, klawiszWDol);
stage.addEventListener(KeyboardEvent.KEY UP, klawiszWGore);
var rakietkaSpeed:int = 0;
function klawiszWDol(evt:KeyboardEvent){
 jestWcisniety = true;
    switch(evt.keyCode){
    case Keyboard.UP: rakietkaSpeed = -20;
   break;
    case Keyboard.DOWN: rakietkaSpeed = 20;
    break;
 }
function klawiszWGore(KeyboardEvent){
 jestWcisniety = false;
 rakietkaSpeed = 0;
}
mcRakietka.addEventListener(Event.ENTER FRAME, animujRakietke);
function animujRakietke(Event){
 if(mcBall.hitTestObject(mcRakietka)){
     dir=1;
    wynik++
    pokazWynik();
 if(mcRakietka.y < 0){
    mcRakietka.y = 0;
 if(mcRakietka.y >stage.stageHeight){
    mcRakietka.y = stage.stageHeight;
 }
    mcRakietka.y +=rakietkaSpeed;
}
```

Brakuje jeszcze komunikatu o zakończeniu gry i możliwości rozpoczęcia jej od początku. Rozpoczynamy od komunikatu. Aby upewnić się, że nie zepsujemy żadnych istniejących elementów, blokujemy pozostałe warstwy. Dodajemy w tym celu nową warstwę i rozpoczynamy dalszą pracę.

Zakończenie gry

Korzystając z dowolnych narzędzi graficznych lub statycznego tekstu, rysujemy symbol typu MovieClip, który zawiera informację o zakończeniu gry. Możemy wykorzystać tu przykładowo znany i popularny z dawnych czasów slogan typu *Game Over* pisany za pomocą pędzla. Nie jest to jednak najważniejsze. Ważne jest, aby przygotowany moduł przekształcić w symbol MovieClip i ustawić w odpowiednim miejscu na scenie. Aby możliwe było użycie przygotowanego klipa, nadajemy mu nazwę instancji mcAlert (rysunek 8.72).

Rysunek 8.72. Korzystając z dowolnych narzędzi graficznych lub statycznego tekstu, rysujemy symbol typu MovieClip, który zawiera informację o zakończeniu gry. Możemy wykorzystać tu przykładowo znany i popularny z dawnych czasów slogan typu "Game Over" pisany za pomocą pędzla

Zupełnie podobnie, korzystając z dowolnych elementów graficznych, budujemy symbol typu Button z etykietą *Zagraj ponownie* i nadajemy mu nazwę instancji btnGra (rysunek 8.73).

W ten sposób na scenie pojawiły się dwa dodatkowe elementy, które nie powinny być widoczne w chwili uruchomienia naszej gry. Zmienimy to z łatwością, korzystając w tym celu z kodu ActionScript i właściwości visible. Na początku naszego kodu wprowadzamy dwie instrukcje (rysunek 8.74).

```
var speed:Number = 12;
var speedV:Number = 3;
var dir:int = 1;
var dirV:int = 1;
var wynik:int = 0;
var badBall:uint = 3;
mcAlert.visible = false;
btnGra.visible = false;
```


Rysunek 8.73. Zupełnie podobnie, korzystając z dowolnych elementów graficznych, budujemy symbol typu Button z etykietą "Zagraj ponownie" i nadajemy mu nazwę instancji "btnGra"

Rysunek 8.74. W ten sposób na scenie pojawiły się dwa dodatkowe elementy, które nie powinny być widoczne w chwili uruchomienia naszej gry

Mimo że w trybie roboczym oba obiekty znajdują się na scenie, po uruchomieniu gry nie są już widoczne. Powinny pojawić się jednak tuż po zakończeniu gry. Lokalizujemy więc pierwszą instrukcję warunkową wewnątrz funkcji animujPilke() i dodajemy dwie nowe linie kodu (rysunek 8.75).

```
Actions
 ♣ Ø ⊕ ♥ ≣ 
₽ Ø Ø Ø Ø Ø Ø Ø
                                                               Code Snippets
                                                                             ?
     pokazWynik();
      function animujPilke(e) {
      if(badBall==0){
          stage.removeEventListener(Event.ENTER FRAME, animujPilke);
          mcAlert.visible = true;
          btnGra.visible = true;
      }
          mcBall.x -= speed * dir;
          mcBall.y +=speed * dirV;
          if(mcBall.x <mcBall.width/2){
          dir = -1;
          speed *=1.03
 • as:1 🐳
 Line 24 of 87, Col 1
```

Rysunek 8.75. Mimo że w trybie roboczym oba obiekty znajdują się na scenie, po uruchomieniu gry nie są już widoczne. Powinny pojawić się jednak tuż po zakończeniu gry. Lokalizujemy więc pierwszą instrukcję warunkową wewnątrz funkcji animujPilke() i dodajemy dwie nowe linie kodu

```
if(badBall==0){
   stage.removeEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);
   mcAlert.visible = true;
   btnGra.visible = true;
}
```

W ten sposób po zakończeniu gry oba elementy stają się widoczne (rysunek 8.76).

Ostatni krok to powrót do początku gry w chwili wciśnięcia przycisku btnStart. Działanie to wymaga kilku istotnych modyfikacji. W chwili wciśnięcia przycisku musimy wyzerować wynik naszej gry, wyświetlić stosowny wynik na scenie, przywrócić możliwość użycia trzech kolejnych piłek i oczywiście ukryć ponownie wyświetlone właśnie elementy i uruchomić animację piłeczki. Przygotujemy w tym celu specjalną funkcję. Nazwiemy ją reset();. Funkcja ta powinna być wprowadzona tuż poniżej wywołanej wcześniej metody pokazWynik() (rysunek 8.77).

```
function reset(MouseEvent){
  wynik=0;
  pokazWynik();
  badBall=3;
  btnGra.visible = false;
  mcAlert.visible=false
  stage.addEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);
}
```


Rysunek 8.77. Ostatni krok to powrót do początku gry w chwili wciśnięcia przycisku "btnStart". Działanie to wymaga kilku istotnych modyfikacji Przygotujemy w tym celu specjalną funkcję. Nazwiemy ją reset();. Funkcja ta powinna być wprowadzona tuż poniżej wywołanej wcześniej metody pokazWynik()

Aby jednak możliwe było wykorzystanie przygotowanej właśnie funkcji, musimy do przycisku btnGra dodać możliwość nasłuchiwania zdarzenia CLICK i wywołać naszą funkcję reset().

Przechodzimy więc do wnętrza instrukcji warunkowej wewnątrz funkcji animuj >Pilke() i wprowadzamy dodatkowy (ostatni) fragment (rysunek 8.78).

Rysunek 8.78. Przechodzimy więc do wnętrza instrukcji warunkowej wewnątrz funkcji animujPilke() i wprowadzamy dodatkowy (ostatni) fragment

```
if(badBall==0){
   stage.removeEventListener(Event.ENTER_FRAME, animujPilke);
   mcAlert.visible = true;
   btnGra.visible = true;
   btnGra.addEventListener(MouseEvent.CLICK, reset)
}
```

W ten sposób po utracie trzeciej kolejnej piłki program usuwa nasłuchiwanie zdarzenia ENTER_FRAME odpowiedzialnego za animację piłeczki, wyświetla komunikat o zakończeniu gry i przycisk do ponownego jej uruchomienia. Ostatnie działanie to dodanie reakcji na zdarzenie CLICK dla wyświetlonego batona. Po kliknięciu wywołuje on funkcję reset(), a ta zeruje wynik i wyświetla go na ekranie, następnie resetuje zmienną badBall, ukrywa komunikat o zakończeniu gry i przycisk oraz ponownie uruchamia animację piłeczki. Gra rozpoczyna się od początku.

Skorowidz

A

Actions (F9), 153 ActionScript 3.0, 131, 219 Adobe Media Encoder, 258 adres pliku, 488 URL, 661 kanału RSS, 735 Align (Ctrl+K), 623 animacja, 24, 61, 100, 353 balonów, 455 banera, 412 banera nagłówkowego, 376 elementów, 413 kursora, 367 logotypu, 414 maski, 120 obiektu mcTest, 411 panoramy, 368 piłeczki, 544, 566 pocztówek, 591 podstron prezentacji, 202 przycisków, 436 rakietki, 551, 554 właściwości alpha, 718 wyjścia ze sceny, 460 zdjęcia, 73 animacje automatyczne, 62 błędy, 67 klasa Tween, 382 klasa TweenLite, 407 kod ActionScript, 407 podgląd, 67 poklatkowe, 62, 298 przy użyciu ENTER_FRAME, 356 kodu ActionScript, 63 maski, 63

trójwymiarowe, 63 typu Classic Tween, 62, 64 Motion Tween, 62, 74, 206, 294 przenikanie zdjęć, 74 Shape Tween, 62, 64 Tweening, 204 w obu kierunkach, 389 z wykorzystaniem kinematyki odwrotnej, 63 zapętlone, 388 zasady tworzenia, 66 ze zmianą kierunku, 360 aplikacja desktopowa AIR, 719, 735 atrybuty linii, 516 automatyczne importowanie zdjęć, 313, 326 paski przewijania, 501

B

Background color, 18 baner interaktywny, 135 rozwijany, 93 typu box śródtekstowy, 69 Expand double billboard, 93 Wirtualna Polska, 135 blokowanie dostępu do prezentacji, 464 warstw, 108 box śródtekstowy, 69 animacje, 72, 76 dodanie przycisku, 84 elementy statyczne, 80 import grafiki, 71 kod ActionScript, 85, 88 optymalizacja, 89 przekierowanie, 88 tekst reklamowy, 83

box śródtekstowy testowanie, 89 właściwości, 70 zmiana kolorów, 81 Brush (B), 26 bug, błąd, 600

С

Classic Text, 45, 49 Dynamic Text, 50 Input Text, 50 Static Text, 50 ComboBox, 325, 327 Compiler Errors, 155 czas reklamy, 157 systemowy, 608 trwania odsłon, 161, 163 czytnik RSS, 719, 721

D

dane RSS, 719 XML, 683, 685 data, 607, 621 Dimensions, 18 dodawanie filtrów, 585 klatki kluczowej, 107, 143, 185 obiektu na scenę, 449 pasków przewijania, 252 przycisku, 84, 126 sceny, 465 tekstu, 83, 98, 139, 176 warstw, 77 dom jednorodzinny, 641 dostęp do atrybutu, 681 danych, 678 prezentacji, 464 Drawing Object, 28 dynamiczne ładowanie obrazu, 522 pole tekstowe, 244, 480, 604, 638 wczytywanie danych, 703 dziedziczenie, 439 dzielenie modulo, 628, 637 obiektów, 35 z resztą, 633

Ε

Ease, 62 edycja ścieżek, 36 edytor graficzny, 25 efekt animacji maski, 125 blasku, 591 Elastic, 431 elastyczności, 213 typu Fade, 398 efekty klasy TweenLite, 409 kolorystyczne, 58 przyspieszania, 380 ekran Adobe Flash, 13 do gry, 542 startowy, 14 ekrany prezentacji, 186 elementy formularza, 659 graficzne, 476 nawigacyjne, 281 etykieta przycisku, 514 klatki, 109 expand double billboard animacja, 100 elementy graficzne, 95 elementy reklamy, 108 elementy sterujące, 109 kod ActionScript, 103, 111 kolorowe tło, 97 konfiguracja dokumentu, 95 postać statyczna, 106 przycisk, 110 tekst, 97

F

filmy panoramiczne, 273 filtr, 59, 585 Blur, 95 DropShadow, 95, 624 Glow, 95, 266, 585 GlowFilter, 585 filtrowanie danych XML, 681 flaga, 592, 756 Flash Player, 22 Flash Player – Standalone Application, 22 folder Circle Buttons, 267 com, 403 easing, 381 foto, 346 greensock, 579 format FLV, 256 GIF, 40 JPEG, 40 MOV, 256 MP4, 256 PNG, 40 PSD, 40, 643 formatowanie tekstu, 482-484, 604 formaty graficzne, 40 formularz, 656, 663 Frame Label, 109 Frame Rate, 18 Free Transform (Q), 38, 80 funkcja addChild(), 456 addEventListener(), 231 animujFoto(), 596, 598 animujPilke(), 544, 565, 572 animujRakietke(), 555, 558, 564 animujStart(), 417 budujXML(), 707, 723, 745 dodajInfo(), 749, 752 getURL(), 94 go(), 421 goHome(), 199 gotoAndStop(), 199, 424 gotoAndPlay(), 231 gotoAndStop(), 199, 231, 424 klawiszWDol(), 555 klawiszWGore(), 520 kolorujDom(), 651 malujObraz(), 531 myszkaOut(), 378 myszkaOver(), 378 navigateToURL(), 231 nextFrame(), 231 Object Drawing, 121 odliczCzas(), 629 play(), 231 pokazCien(), 589, 594 pokazCzas(), 612-614, 754-759 pokazDane(), 246, 732 pokazDate(), 617, 619 pokazFoto(), 709, 716 pokazWynik(), 564, 573

prevFrame(), 231 removeColumnAt(), 335 reset(), 572 resetujKlip(), 436 ruszajBalon(), 454 ruszajFoto(), 496 ruszajKursor(), 367 ruszajPanorame(), 371 ruszajUfo(), 358 rysuj(), 516 sendMail(), 661 setChildIndex(), 588 startDrag(), 231 stop(), 182, 231 stopDrag(), 231 trace(), 232, 420, 451 TweenLite, 402 utworzObraz(), 519 yoyo(), 387 zmienFoto(), 330, 336, 350 zmienKolor(), 654, 656 zmienLevel(), 757 zmienUtwor(), 757 funkcje nasłuchujące, 229, 272 obsługi zdarzeń, 232, 273

G

galeria, 260, 325, 336 dynamiczna, 345 typu rozrzucone pocztówki, 575 z miniaturkami, 295, 312 z opisem zdjęć, 696 zdjęć wyświetlana w pętli, 472 generator liczb losowych, 449 glify, 606 głośność, 757 gra Ping-Pong, 542 Gradient Transform (F), 35, 118 gradienty, 33 grafika bitmapowa, 26, 38, 41 do kolorowania, 532 wektorowa, 25 grubość linii, 515

Η

hasło, 464, 468 HTML, 669, 712

1

import grafik, 579 klas, 379, 381, 433 logotypu, 175 plików PSD, 643 sekwencji zdjęć, 297 serii, 39 zdjęć, 38, 278 Import to Library, 23, 96 Import to Stage, 38, 96 Ink, 31 Ink Bottle (S), 32 inkrementacja, 341 instalator, 740 Instance name, 132 instancja, 53 klasy BackgroundKlip, 448 klasy DataProvider, 707 klasy XML, 673, 707 obiektu, 222 pola tekstowego, 481 instrukcja if, 344 if/else, 463 switch(), 475, 480 instrukcje ActionScript, 106 importu, 593 warunkowe, 344, 463, 475 interfejs czytnika RSS, 721 graficzny, 444, 504 odtwarzacza, 741 zegara, 603 iteracja, 455

]

język ActionScript, 219 HTML, 669, 712

K

kanał RSS, 720, 724, 726 kategoria ActionScript, 13 Drawing, 11 Square, 604 kierunek animacji, 362, 546

klasa, 222, 438 BackgroundKlip, 448 BalonKlip, 456 BitmapData, 524 Bounce, 380 Color, 225 DataProvider, 684, 707 Date, 224, 607, 628 Elastic, 380 Fade, 397 Fly, 394 Graphics, 505, 517 Iris, 394 Loader, 224, 522 Math, 225, 449, 632 MovieClip, 254 Photo, 394 PixelDissolve, 394 Sound, 224, 740, 747 SoundChannel, 224, 747 SoundTransform, 224, 757 Sprite, 224 Sqeeze, 394 String, 421 TextField, 480 TextFormat, 483 TileListCollectionItem, 707 Timer, 610, 629, 754 TransitionManager, 380, 395 Tween, 225, 380-383, 387, 396, 715 parametry animacji, 383 TweenEvent, 388 TweenLite, 225, 400, 432, 576, 593 TweenMax, 400 TweenNano, 400, 412 UIScrollBar, 486 URLLoader, 224, 238, 483, 660, 722 URLRequest, 224, 660, 722 URLVariables, 660, 662 Wipe, 394 Zoom, 394 klatka, 62 Hit, 288 kluczowa, 62, 110, 144, 186 Over, 287, 307 Up, 158, 284 specjalna, 110 klawisz generujący zdarzenie, 479 klip mcAlert, 666 mcBaner, 392 mcGaleria, 272, 323

mcLeft, 759 mcPanorama, 292 mcRight, 759 newMenu, 432 ze zdjęciami, 328 kod czytnika RSS, 734 dla zegara analogowego, 626 galerii, 399 gry Ping-Pong, 568 nawigacyjny, 194 odtwarzacza, 760 panoramy, 288, 376 prezentacji, 198 PHP, 658 reklamy, 115 XML, 673 zdrapki, 532 kolejność wyświetlania zdjęć, 588 kolor sceny, 18 symbolu, 81 kolorowanie elementów, 651 kolorowanka dla dzieci, 536 komponent, 324 Button, 224, 504 CheckBox, 224 ColorPicker, 224, 504, 536, 645 ComboBox, 224, 691 DataGrid, 224, 332-335, 683 FLVPlayback, 224, 256 List, 224, 332, 688, 745 LLista, 730, 745 loaderFoto, 341 NumericStepper, 224, 504, 514 RadioButton, 224 ScrollPane, 224, 249, 499 Slider, 224, 647, 757 TileList, 224, 346, 693, 696 TLLista, 703 UILoader, 223, 249, 337, 712 UIScrollBar, 223, 244, 484 kompresja grafik bitmapowych, 41 komunikat o błędzie, 241 konfiguracja ComboBox, 327 komponentów, 249, 697-701 panoramy, 369 prezentacji, 168 konkatenacja, 342, 620 kontener, 506 kontrolki sterujące, 645

kończenie gry, 560, 569 rysowania, 528 kopiowanie obiektów, 37 krój pisma, 468 systemowy, 466 kształt typu Polygon, 286 kształt wektorowe, 26

L

Lasso (L), 533 Layer, 62 liczba przycisków, 301 lista Player, 21 rozwijana, ComboBox, 325 logotyp, 176 losowanie liczb, 451 losowe położenie, 457 rozmieszczanie obiektów, 449 lustrzane odbicie, 391

Ł

ładowanie danych, 488 filmów wideo, 256 fotografii, 522 plików SWF, 247 pliku, 703 zdjęcia do komponentu, 340 zewnętrznych danych, 239 zewnętrznych tekstów, 236 łamanie tekstu, 51 łączenie obiektów, 36 tekstów, 342

M

magiczna różdżka, 533 malowanie bitmapą, 526 margines wewnętrzny, 47 maska, 120, 123 maska o dowolnym kształcie, 500 maskowanie grafiki, 494 tekstu, 470 mechanizm drag&drop, 492 menu nawigacyjne, 427, 430 metaznaczniki, 752 metoda, 223, 230 addChild(), 442, 524 addEventListener(), 329, 356, 471, 476 addItem(), 329, 347, 708 beginFill(), 507 curveTo(), 507 draw(), 526 drawCircle(), 494, 505 drawRect(), 494, 505 drawRoundRect(), 494 endFill(), 495 floor(), 632 go(), 420 go1(), 419 gotoAndPlay(), 438 gotoAndStop(), 271, 331 hitTestObject(), 558 length(), 677, 727 lineStyle(), 512 lineTo(), 507 load(), 523, 703 moveTo(), 507, 511 new XML(), 673 nextFrame(), 397 pause(), 410 pop(), 463 prevFrame(), 397 push(), 463 random(), 451 removeEventListener(), 601 restart(), 410 resume(), 410 reverse(), 410 rewind(), 387 setChildIndex(), 442, 589 setTextFormat(), 483, 488 setTint(), 540, 651 sort(), 463 split(), 421, 436, 746 startDrag(), 492, 496 stopDrag(), 492, 496 trace(), 242, 421, 510 update(), 490 yoyo(), 393 metody klasy TweenLite, 409 tablicy, 463

miniaturki, 295, 314 modyfikacja animacji, 353, 408 etykiet tekstowych, 152 kierunku animacji, 546 przycisków, 201, 307 stanu przycisku, 287 symbolu, 201 Motion Tween, 66 MovieClip, 271

Ν

nagłówek podstrony, 188 narzedzia 3D Rotation, 623 edycyjne, 36 narzędzie Align, 623 Brush, 26 Free Transform, 38, 80, 282 Gradient Transform, 35, 118 Ink, 31 Ink Bottle, 32 Lasso, 533 Oval, 27, 31, 121 **Oval Primitive**, 29 Paint Bucket, 32, 35 Pen, 31 Pencil, 26 PolyStar, 27, 285 Rectangle, 26, 648 Rectangle Primitive, 29, 147, 299 Selection, 28, 36 Smooth, 31 Straighten, 30 Subselection, 30, 37 Tester kreacji, 119 Text, 140, 466, 480 Type, 129 nasłuchiwanie wciśniętych klawiszy, 476 zdarzeń, 156, 228, 306, 323, 423, 528 CHANGE, 692 CLICK, 289, 397, 540 ENTER_FRAME, 356, 371, 528, 568 ID3, 752 MOUSE_DOWN, 601 MOUSE_OVER, 601 zmian w komponencie, 335

nasycenie, Slider, 654 nawiasy kwadratowe, 422, 462 nawigacja, 112, 181, 281, 304, 431 nawigacja ActionScript, 271 nazwa instancji, 132, 176 klasy bazowej, 441 obiektu, 421 niewidoczne przyciski, 282, 317 nody, 669 notacja tablicowa, 422 z kropką, 678

0

obiekt, 220 generujący zdarzenie, 435 typu DataProvider, 684 Date, 607 Loader, 525 Motion Tween, 72, 205 MovieClip, 231, 260, 395 Primitive, 30 Shape, 35 SoundChannel, 748 Sprite, 527 Timer, 616 wektorowy Drawing Object, 28 Shape, 28 właściwości, 235 xml, 705 obraz wektorowy, 42 obsługa danych XML, 225 formularza, 660 kliknięcia, 714 komponentów, 688 plików XML, 675 tekstu Advanced Character, 46 Character, 46 Classic Text, 45 Container And Flow, 46 Paragraph, 46 TLF Text, 45 zdarzenia COMPLETE, 727 zdarzenia MOUSE_OUT, 520

zdarzeń, 232, 530 zdarzeń MouseEvent, 426 zewnętrznych danych, 238 obszar banera, 94 reklamy, 94 odbijanie piłeczki, 558 odliczanie czasu, 628 odsłony banera, 161 odtwarzacz plików MP3, 740, 752 odtwarzanie galerii, 305 klipa, 323 muzyki, 748 petli, 423 odwracanie kierunku animacji, 208 ograniczenia brzegowe, 557 okno Actions, 12 AIR Settings, 735, 736 **Bitmap Properties**, 41 Compiler Errors, 242 Convert to Symbol, 56 Create Self-Signed Digital Certificate, 736 Document Properties, 18, 444, 647 Document Settings, 299 Editing Properties for 4 Bitmaps,, 90 Font Embedding, 605 New Document, 16 Scene, 464 Stage, 16 Symbol Properties, 255, 445 Transform, 57 opcja Align To Stage, 170 Create movie clip for this layer, 644 Export for ActionScript, 253 Selectable, 178 Show border around text, 466, 467 TweeningPlatform v11, 403 Use imported JPEG Data, 166 opcje importu, 644 kształtów, 31 operator %, 635 optymalizacja zdjęć, 90 osadzanie czcionek, 51, 605 oś czasu, 24 Oval (O), 27, 121 Oval Primitive (O), 29

P

Padding, 47 Paint Bucket (K), 32 pakiet controls, 489 easing, 380 fl.transitions, 381 greensock, 401, 410 transitions, 380, 395, 411 pakiety klas, 404 paleta Align, 170 Color, 33, 118 Components, 224, 346, 485 Kuler, 34 Library, 13, 165 Swatches, 33 Tools, 29 panel Actions, 153, 239, 383 Align, 305 Color, 33 Compiler Errors, 154, 155 Components, 327, 698 Find and Replace, 688 Library, 23, 439 Motion Editor, 25 Output, 687 Properties, 17, 22 Swatches, 33 Timeline, 24, 76 panorama, 273 elementy statyczne, 275 kod sterujący, 288 odtwarzanie, 279 pojedyncza grafika, 291 zdjęcia, 276 parametr evt, 420 Frame Rate, 19, 165, 354 parametry animacji, 25, 383 klasy Tween, 716 pędzla, 531 pasek przewijania, 484 UIScrollbar, 485 UIScrollBar, 488 Pen (P), 31 Pencil (Y), 26, 30 petla for, 455

piłeczka, 544 piłeczka poza sceną, 559 plik pomocy, 382 pliki AIR, 739 GIF, 247 JPEG, 247 PNG, 247, 738 klas, 222 MP3, 740 PSD, 538, 642 SWF, 247 pocztówka, 587 podgląd reklamy, 146 podmienianie znaczników, 688 podpis cyfrowy, 736 podpisywanie aplikacji, 736 podstrony prezentacji, 190 podział tekstu, 47 pole Also include these characters, 606 Export for ActionScript, 492 tekstowe, 50, 468, 604 tekstowe dynamiczne, 480 tekstowe statyczne, 666 typu Input, 466 typu Password, 469 polecenie, 99 Actions, 105 Bandwidth Profiler, 89, 164 Batch Rename, 262, 296 Break Apart, 43, 533 Browse, 736 Convert to symbol, 110, 534 Convert to Symbol, 56, 85 Create Motion Tween, 72, 206 Distribute to Layers, 67 Document Properties, 579 F6 (Insert Keyframe), 61 Find, 688 Flip Horizontal, 269 gotoAndPlay(1), 106 Import to Library, 71, 97 Import to Stage, 38, 472 Insert Frame, 73, 182 Insert Keyframe, 107 Insert New Symbol, 292, 313 Mask, 124 New Symbol, 277, 472 Preferences, 11 Properties, 439 Publish, 739

Publish Settings, 20 Reverse Keyframes, 74, 123, 207 Scene, 464 Swap, 44, 146 Test Movie, 101, 290 Test Movie in Flash Professional, 75 Use Device Font, 49 PolyStar, 27 położenie aktywnego MovieClipa, 309 symbolu, 373 pomniejszanie obrazka, 600 poprawianie błędu, 462 powiększanie obrazka, 600 poziom krycia, 495, 540 pozycjonowanie suwaka, 490 prezentacja, 168, 186 prezentacja punktacji, 562 prędkość odtwarzania, 18, 521 program Adobe Bridge, 262 Adobe Photoshop, 538 przechwytywanie zdarzeń, 419 przeciąganie komponentu, 499 obiektów, 492, 499, 583 lockCenter, 498 Rectangle, 498 przeglądarka Bridge, 263 przejście do kolejnej klatki, 474 pomiędzy zdjęciami, 398 typu Zoom, 396 przekształcanie grafiki, 253 pola tekstowego, 469 przelewanie tekstów, 47 przestawianie klatki, 320 przesuwanie obrazka, 600 pocztówek, 587 przezroczystość symbolu, 74 przyciąganie suwaka, 648 przycisk, 59 Magic Wand Settings, 537 New Scene, 466 resetowania widoku, 284 zamknięcia reklamy, 127 przyciski nawigacyjne, 266, 304, 473 niewidoczne, 85, 110, 281 typu Leniwiec, 317

przygotowanie grafiki, 41, 337, 641 przyspieszenie, 549 pseudokod, 593 punkt odniesienia, Registration, 56, 308, 429, 579

R

rakietka, 550 ramki tekstowe, 141 reakcja na kliknięcie, 113 reakcje piłeczki, 546 Recognize Lines, 11 Recognize Shapes, 11 Rectangle (R), 26, 80, 121 Rectangle Primitive (R), 29 reklama typu Brandmark, 134 Top Layer, 116 resetowanie widoku, 292 zmian, 582 rodzaje animacji, 62 rozciąganie grafiki, 293 rozdzielczość obrazu, 41 rozmiar dokumentu Flash, 17 liter, 105 przycisku, 170 sceny, 580 rozmieszczanie symboli na warstwach, 99 rozpoznawanie kształtu, 11 linii, 11 rozsunięcie klatek kluczowych, 217 różdżka, 535 rysowanie maski, 121 obiektów wektorowych, 505 za pomocą kodu, 507

S

scena, 17, 466 kolor, 17 wielkość, 17 sekcja ActionScript Linkage, 253 Color Effects, 58, 172 Component Parameters, 251 Cue Points, 257 sekcja Match, 81 Publish Settings, 644 Registration, 428 sekwencja klatek kluczowych, 397 zdjęć, 261, 264 Selection (V), 36 separator btn, 422 mc, 437 serwis Allegro, 720 Shape, 28 skalowanie, 213 grafiki, 300 komponentu, 347 skok suwaka, 648 skróty klawiaturowe, 393 skrypt PHP, 657 Smooth, 31 specyfikacja reklam, 133 stan klatki, 283 stany przycisków, 199, 428 statyczne pole tekstowe, 666 sterowanie atrybutami animacji, 407 dźwiękiem, 748 kolorem, 654 obiektem, 476 rakietką, 550 za pomocą kodu, 476 Straighten, 30 struktura dokumentu XML, 725 nawigacyjna, 141 styl linii, 517 Subselection (A), 37 suwak, 490 Slider, 645 Tint, 82, 172 sygnalizator aktywnej pracy, 307 symbol, 53 btnGra, 571 mcAlert, 667 mcBall, 543 mcBaner, 391 mcGaleria, 265, 305, 472, 583 mcPanorama, 282, 373 mcPodklad, 715 mcTest, 403, 469 mcUfo, 363, 386, 477 mcZegar, 623

newMenu, 432 typu Button, 54, 87, 172, 223, 318 Graphic, 54, 223 MovieClip, 54, 223, 354, 412, 472 system nawigacji, 181

Ś

środek sceny, 449

τ

tablica danych XML, 676 tablice, 460 tekst, 44 Classic Text, 49, 151 ładowany z pliku, 243 podział, 47 przelewanie, 47 Static, 151 TLF Text, 20, 46 zamiana na krzywe, 53 tester kreacji, 91, 119 testowanie animacji, 89 galerii, 312 panoramy, 290 reklamy, 90, 155, 159-164 TextField, 223 TLF Text, 45 tło banera, 97 gradientowe, 117 Top Layer, 116 animacja, 122 elementy reklamy, 119 przycisk zamknięcia, 127 przyciski, 125 wypełnienie gradientowe, 118 tryb Custom, 41 edycji komponentu, 333 edycji symbolu, 57, 265, 282 Tweening, 62 tworzenie animacji, 99, 400 Classic Tween, 66 Motion Tween, 66 bitmapy, 525 certyfikatu, 736 dokumentu, 14

galerii, 260, 325, 336 instancji, 225 klasy XML, 707 obiektów, 448 klasy, 253, 438 kształtów wektorowych, 30 masek, 123 menu, 428 nazw plików, 343 panoramy, 274 plików wideo, 258 podstron, 192 pola tekstowego, 486 prezentacji, 168 przycisków, 59, 148-152, 269 reklam box śródtekstowy, 69 expand double billboard, 93 Top Layer, 116 Sprite'a, 518 strony, 168 symboli, 56, 261, 445 symboli typu Button, 299 tablicy, 461 typ tekstu Dynamic Text, 50 Input Text, 50 Static Text, 50 Type (T), 129 typy zmiennych Array, 233 Boolean, 233 int, 233 Number, 233 String, 233 uint, 233

U

UILoader, 696 ukrywanie obiektu, 710 umieszczanie obiektu na scenie, 443 ustawienia dokumentu, 70, 94, 117 usuwanie nasłuchiwania, 574 utwory muzyczne, 743

W

walidacja formularza, 663 warstwa, Layer, 24, 62 background, 643 prezentacyjna, 117 wersja wtyczki Flash Player, 19

wezły, 669 widok paneli, 13 wielkość kodu, 13 obiektów, 428 reklamy, 140 sceny, 18, 138 symbolu, 147 Wirtualna Polska, 135 właściwości animacji, 406 dokumentu, 138 filtrów, 59 klasy Date, 616 obiektów, 234, 235 symboli, 57 właściwość Alpha, 75, 319, 386 colorTransform, 541 dataProvider, 346 displayAsPassword, 470 filters, 578, 587 htmlText, 731 leftPeak, 759 nowaData.month, 618 numChildren, 589 onComplete, 415, 416 scrollTarget, 490 selectedItem, 335, 711 tekst, 482 visible, 414, 710, 714 wordWrap, 488 wprowadzanie obiektów na scenę, 438 wskaźnik koloru, ColorPicker, 654 wtyczka Flash Player, 19 wyglad obiektu, 332 prezentacji, 169 przycisku, 200 wygładzanie linii, 520 wyłączanie dźwięku, 756 wymiana tekstów, 145 wypełnianie komponentu List, 728 wypełnienie bitmapowe, 533 wyrażenie evt.target, 459 onComplete, 416 wyrównywanie pól, 303 wyśrodkowanie, 582 wyświetlanie daty, 615 dokumentu XML, 704

wyświetlanie dużych zdjęć, 709 informacji o utworze, 752 miniaturek, 705 tekstu, 247 treści i elementów, 711 w polach tekstowych, 754 wiadomości, 731 wywołanie funkcji JavaScript, 113 animacji, 716

X

XML, 669

Ζ

zakres czcionek, 52 zamiana na obiekty wektorowe, 466 tekstu na krzywe, 53 zdjęcia w obraz wektorowy, 42 zdjęcia w wypełnienie, 43 zamykanie reklamy, 130 zaokrąglanie narożników, 148 zapętlenie animacji, 103 galerii, 474 zarządzanie dźwiękiem, 740 klipem, 666 komponentem, 500 właściwościami, 234 zastępowanie grafiki bitmapowej, 43 zdjęć na scenie, 44 zatrzymanie odtwarzania klipa, 299 panoramy, 280 prezentacji, 184 utworu, 750 zawartość Loadera, 523 zaznaczanie obrazów, 315 tekstu, 303 zdarzenia klasy Tween, 387 TweenLite, 409 zdarzenie, event, 227 CHANGE, 329, 685, 751 CLICK, 153, 341, 425, 668

COMPLETE, 488, 723 DOUBLE_CLICK, 577, 595 ENTER_FRAME, 354, 453, 566 Event.CHANGE, 228 ID3, 752 KEY_DOWN, 477 KeyboardEvent.KEY_DOWN, 228 KeyboardEvent.KEY_UP, 228 MOTION_FINISH, 394 MOUSE_DOWN, 509, 577 MOUSE_OUT, 378, 577 MOUSE_OVER, 435, 577 MOUSE_UP, 509, 577 MouseEvent.CLICK, 227 MouseEvent.MOUSE_DOWN, 227 MouseEvent.MOUSE_OUT, 227 MouseEvent.MOUSE_OVER, 227 MouseEvent.MOUSE_UP, 227 pola tekstowego, 471 zdrapka, 521, 529 zegar analogowy, 622 cyfrowy, 602 zliczanie punktacji, 560 zmiana kierunku piłeczki, 545 koloru wypełnienia, 539 kształtu obiektu, 285 położenia symbolu, 208 utworu, 751 zmienna, variable, 233 dataDocelowa, 633 dir, 364, 545 evt, 420, 584 jestMax, 594 label, 334 speed, 376, 545 zmienne typu flaga, 576, 592 znacznik, 669 ,733
, 733 , 733 <i>, 733 <item>, 729 <u>, 733 atrybutu, 670 otwierający, 670 zamknięcia, 670 znaczniki ID3, 753 znak @,681 =, 682

PROGRAM PARTNERSKI GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ 2. prezentuj książki 3. zbieraj prowizję

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

http://program-partnerski.helion.pl

Baner? Animacja? Gra? Tylko we Flashu!

Bez technologii Flash trudno byłoby wyobrazić sobie współczesny internet. Banery, animacje, gry, interaktywne prezentacje, a nierzadko i całe skomplikowane serwisy WWW — wszystko to powstaje przy jej użyciu. Z czasem (oraz zwiększaniem się potrzeb twórców i użytkowników) rosły też możliwości środowiska Flash. Jego najnowsza wersja oferuje bardzo rozbudowane narzędzia, dzięki którym opracowanie ciekawych i przykuwających oko projektów staje się naprawdę proste. Oczywiście tylko wtedy, gdy się wie, gdzie znaleźć i jak zastosować odpowiednie funkcje.

Nieocenioną pomocą w nauce posługiwania się środowiskiem okaże się książka Adobe Flash CS6 i ActionScript 3.0. Interaktywne projekty od podstaw. Początkujący użytkownicy poznają dzięki niej najnowszą edycję programu Flash, metody używania narzędzi odpowiednich do konkretnych celów, zasady tworzenia różnego rodzaju materiałów, mechanizmy umożliwiające interakcje z użytkownikiem oraz podstawy programowania w języku ActionScript 3.0 i sposoby wykorzystywania go w swoich projektach. Przedstawione w książce informacje są poparte przykładami, co pomaga nie tylko łatwo utrwalić zdobytą wiedzę, lecz również nauczyć się praktycznego stosowania poznanych technik.

- Opis środowiska Flash i jego elementów
- Tworzenie animowanych banerów
- Zapewnianie interakcji z użytkownikiem
- Tworzenie galerii i panoram
- Zastosowanie języka ActionScript w animacjach
- Tworzenie prostych gier i zabawek
- Korzystanie z danych XML
- Budowa prostych aplikacji

601 339900

Sprawdź najnowsze promocje: • http://helicn.pl/promocjo Książki najchę:niej czytane • http://helicn.pl/pestsellery Zamów informacje o nowościach: • http://helicn.pl/nowosci

Holion SA ul. Kościuszki 1c. 44-100 Gliwice tel.: 32 230 98 63 e-mail: helion@helion.pl http://helion.pl

Informatyka w najlepszym wydaniu